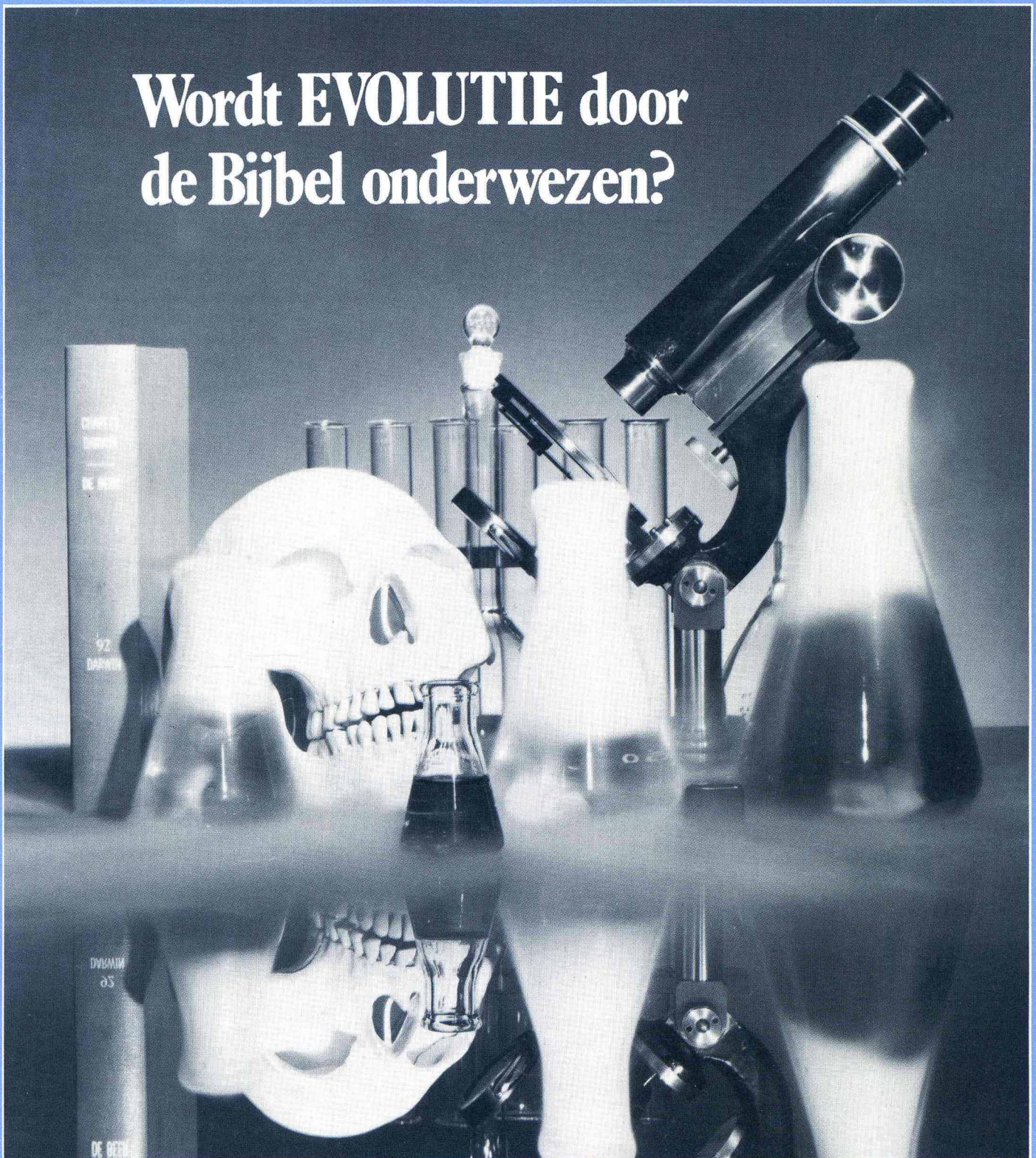

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

Wordt **EVOLUTIE** door
de Bijbel onderwezen?

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

2e jaargang No. 2

februari 1983

Artikelen:

Wat is het doel van de opstanding?	1
Heeft u een afgod?	3
En ze noemen het wetenschap!	6
Een vreugdevol huwelijk — alle stukjes op hun plaats leggen	8
Ministudie: U bent geboren om te heersen!	11
Een brief van Christus aan u!	13
Wat is het doel van het moderne onderwijs?	17
Welke vredesbeweging zal de oorlog uitbannen?	19

ALGEMEEN HOOFDREDACTEUR: **Herbert W. Armstrong**
EINDREDACTEUR: **Dexter H. Faulkner**

ASSISTENT-REDACTEUREN: **Sheila Graham, Norman Shoaf**
ILLUSTRATIES: **Greg S. Smith, Minette Collins Smith**

VASTE MEDEWERKERS: **Dibar Apartian, Neil Earle, John Halford,
Selmer L. Hegvold, Herman L. Hoeh, Shirley King Johnson, George Kackos,
Ellis LaRavia, Richard Rice, Richard H. Sedliacik, Clayton Steep**

Uitgegeven door de Worldwide Church of God
UITGEVER: **Herbert W. Armstrong**
FINANCIËEL BELEID: **Leroy Neff**
PRODUKTIE EN DISTRIBUTIE: **Roger G. Lippross**
REGIONAAL DIRECTEUR: **Bram de Bree**

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH UTRECHT
(Nederland)

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b. © 1983 Worldwide Church of God. PRINTED IN U.S.A.

OMSLAG: Kan de evolutietheorie in overeenstemming worden gebracht met wat de Bijbel zegt over hoe het universum tot bestaan kwam? Lees het antwoord in het artikel dat op pagina 6 begint. Foto Greg S. Smith en Scott Smith.

Brieven

Vandaag werd er per abuis een exemplaar van uw tijdschrift bij mij in de bus gedaan. Ik bladerde het door en vond het buitengewoon interessant, net zoals uw fantastische tijdschrift, *THE PLAIN TRUTH* [DE ECHTE WAARHEID].

Ik moet toegeven, the Worldwide Church of God publiceert de meest verbazingwekkende informatie over de Bijbel die ik ooit heb gelezen. Het is precies zoals u zegt: de echte waarheid.

Maar toen ik dit opmerkelijke tijdschrift doorkeek trof ik geen inschrijfkart aan. Ik weet niet of ik mij wel of niet op dit schitterende tijdschrift kan abonneren, maar als het kan, zet u dan alstublieft mijn naam op de verzendlijst.

M.T., Erlanger, Ky., V.S.

HET GOEDE NIEUWS wordt gratis gestuurd aan leden en medewerkers van de Worldwide Church of God en aan iedereen die erom vraagt.

Iedereen die een gratis abonnement wenst kan dit kenbaar maken door ons te schrijven.

Ik zie het als meer dan toeval dat ik het augustusnummer van *THE GOOD NEWS* en het 30 augustusnummer van *Newsweek* op dezelfde dag ontving.

Het omslagartikel van beide gaat over Satan — GN: „Do You Know Your Enemy?” [„Kent u uw vijand?” GN, januari 1983] en *Newsweek*: „Giving the Devil His Due” [„Geef de duivel wat hem toekomt”]! Daar eindigt de overeenkomst.

Malcolm Tofts vertelt accuraat over Satan, terwijl het verhaal in *Newsweek* onzinnige commentaren levert als „het Oude noch het Nieuwe Testament bevat een verslag van zijn oorsprong en val”. Het artikel insinueert dat het begrip Satan zich vanuit het Perzische dualisme heeft ontwikkeld. Waren we maar zo gelukkig!

Helaas is Satan meer dan een begrip. De laatste zin van het artikel is het ergste en moet wel demonisch geïnspireerd zijn. Er staat: „Satans slimste streek zou zijn de mensheid ervan te overtuigen dat er werkelijk een persoonlijke Duivel bestaat.” Ongelooflijk.

Het lijkt alsof Satan iedereen ofwel misleidt te geloven dat hij niet bestaat, ofwel angst aanjaagt door vrees voor bezetenheid en spoken. Iedereen op ons na.

C.R., Morristown, N.J.,
V.S.

Wat is het doel van de opstanding?

Waarom is er een opstanding nodig als de mens een onsterfelijke ziel heeft? Als wij door de dood van Christus behouden zijn, waarom moest Jezus dan worden opgewekt?

Herbert W. Armstrong

Wij leven tegenwoordig in een tijd van wereldwijde revolutionaire verandering. We horen spreken over HET EINDE VAN DE WERELD!

We worden vandaag met een tweeledige vraag geconfronteerd! Een vraag die niet alleen de individuele mens, maar de beschaving als geheel betreft. Wij dienen het antwoord te vinden op de vraag die door de aartsvader Job werd gesteld: „Als een mens sterft, *zou hij herleven?*” (Job 14: 14.)

Dit zou een tijd van hoop moeten zijn, want zelfs als DEZE WERELD sterft — en dat zal gebeuren — zal er een opstanding van een nieuwe en betere wereld volgen — een wereld waar vrede heerst — een wereld van tevredenheid, geluk, overvloed en vreugde!

We dienen ons als nooit tevoren te realiseren dat de eeuwige God een doel verwezenlijkt — en dat zijn grote plan een tweevoudige opstanding behelst: de opstanding van het individu en bovendien de opstanding van een ten dode opgeschreven wereld! Er zijn heel weinig mensen die ook maar enig idee hebben van de aard van de opstanding.

Nooit eerder een tijd als deze

U leeft vandaag in een tijd die verschillend — totaal verschillend — is van welke tijd in het verleden dan ook! U bent bestemd als geen enkele andere generatie om in twee werelden

te leven! Ja, deze wereld is ten dode opgeschreven — dat is de werkelijke betekenis van de huidige chaos — er zal echter een opstanding plaatsvinden. En, begrijp dit goed! — het opgewekte lichaam is niet hetzelfde lichaam dat gestorven is!

Waarom moest de Almachtige God eigenlijk in een opstanding voorzien? Wat is het doel van de opstanding? Wat is de zin ervan?

De meeste mensen zijn gaan geloven dat Christus aan het kruis Gods plan van verlossing heeft voltooid!

Maar als er door Jezus' DOOD volledig en volmaakt behoud is gekomen, waarom is er dan nog enige noodzaak voor de OPSTANDING uit de dood?

Velen veronderstellen dat „Christus *stierf* om zondaren te behouden” een bijbels citaat is — dat is het echter niet.

Velen hebben het onwrikbare geloof dat Christus' DOOD ons EEUWIG LEVEN verleent, dat het het *bloed* van Christus — zijn *dood* — is dat *behoudt* — dat eeuwig LEVEN schenkt! Velen van u zullen verbaasd zijn te vernemen dat de Bijbel iets dergelijks niet leert! Als men dit in de Bijbel kon vinden, wat zou de Bijbel dan een met zichzelf strijdige, volstrekt onwetenschappelijke bewering doen!

Er is geen fundamentele en meer vaststaande wet in de wetenschap bekend dan de wet van de biogenesis — de wet dat alleen LEVEN leven kan voortbrengen! De dood heeft dit vermogen niet! Leven kan niet uit dode materie ontstaan. LEVEN komt niet

voort uit NIET-leven! De Almachtige God heeft deze wet *ingesteld!*

Waarom was het noodzakelijk dat Christus voor ons STIERF — dat Hij zijn bloed vergoot? Laten we dat goed begrijpen!

Dood kan geen leven voortbrengen

De Bijbel openbaart dat allen hebben gezondigd en dat de straf voor de zonde de dood is (Rom. 3:23; 6:23)! De STRAF is de *dood* — ja, eeuwige dood — EEUWIGE STRAF!

De bijbelse definitie van ZONDE is de overtreding van Gods WET — de onveranderlijke, onverbiddelijke GEESTELIJKE wet van LIEFDE die samengevat wordt in de Tien Geboden (1 Joh. 3:4). God stelde die wet in — stelde haar in werking — om de mens gelukkig te maken. Het is de weg naar vrede, naar voorspoed en vreugde! Het is de volmaakte levenswijze, de weg om ten volle van het leven te genieten!

Deze wereld is vervuld van strijd en oorlog, van angst en zorg, armoede en gebrek, ontevredenheid en leed, *alleen* omdat de mens deze heilige, geestelijke wet heeft overtreden!

Gods behoud is niet alleen het verlenen van eeuwig leven! Behoud houdt veel meer in! Jezus zei inderdaad dat Hij was gekomen opdat wij eeuwig leven zouden hebben. Maar Hij zei ook: „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben *en overvloed*” (Joh. 10:10).

Niet alleen een eeuwig bestaan — maar een gelukkig, interessant, overvloedig leven! — voor eeuwig!

Waarom God zich verbergt

Laten wij hier eens bij stilstaan. Als God ons slechts een eeuwigdurend bestaan zou schenken, dat we in steeds toenemende leegheid, verveling, lijden en ellende zouden doorbrengen — dan zou dat wel de wreedst denkbare straf zijn! GOD IS LIEFDE (1 Joh. 4:8)! Hij wil u leren van het leven te *genieten* — voor eeuwig! Het zondigen tegen Gods levenswijze brengt u niet alleen tegenspoed en leed, maar het snijdt u ook af van alle contact met uw Maker! U bent sterfelijk. De straf die u te wachten staat is de DOOD — en het meest zekere in het leven is dat iedere mens zal STERVEN! U bezit niet het vermogen om uzelf eeuwig leven te verlenen. En u bent *afgesneden* van God de Vader, de Schenker van eeuwig LEVEN!

God heeft deze wereld echter zo lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat u, als u in Hem gelooft, niet verloren zult gaan, maar de GAVE van eeuwig leven zult ontvangen (Joh. 3:16)! En dit is alleen mogelijk door Christus!

Maar hoe? Jezus Christus werd vervanderd van het goddelijke Woord van God in een sterfelijke vleeselijke mens met het doel de dood te ondergaan. Hij is de enige van alle mensen die zonder zonde geleefd heeft. Hij zei: „Ik [heb] de geboden mijns Vaders *bewaard*” (Joh. 15:10).

Toen Hij zijn kostbare bloed vergoot — toen Hij *zijn* leven *gaf* — voldeed Hij niet de straf voor zijn eigen zonden, want Hij had nooit gezondigd. Hij voldeed uw straf voor u! — in uw plaats! — de straf die u zich door ongehoorzaamheid op de hals hebt gehaald.

Als u werkelijk berouw hebt van uw overtredingen en zich ervan afkeert, en niet alleen *in* Christus, maar ook zijn Evangelie gelooft, is uw straf volledig voldaan — bent u met God verzoend — hebt u toegang tot God de Vader!

U bent nu gerechtvaardigd. Uw schuld — tot op dat ogenblik — is uitgewist! U bent onder de genade gekomen — dat betekent onverdiende vergeving van begane overtredingen.

Deze genade geeft u echter geen vrijbrief om voort te gaan met zondigen! Het is zoals de apostel Paulus schreef: „Wat zullen wij dan zeggen?

Mogen wij bij de zonde [overtreding van Gods wet] *blijven*, opdat de genade toeneemt? Volstrekt niet!” (Rom. 6:1-2.) Rechtvaardiging heeft alleen betrekking op een schuldig verleden!

Bent u nu al automatisch behouden? Dat bent u zeer zeker niet! Laat u niet misleiden! De DOOD van Christus schenkt geen EEUWIG LEVEN!

U wordt niet behouden door de dood van Christus. U bent enkel en alleen gerechtvaardigd — uw OUDE SCHULD is weggedaan — u bent verzoend met God! U bent alleen maar in gereedheid gebracht om behouden te *kunnen* worden. U hebt nu toegang tot God van wie eeuwig leven komt.

Wat de dood van Christus betekent

Het bloed van Christus schenkt u geen uiteindelijk behoud en als Christus dood was GEBLEVEN zou u absoluut geen behoud verkrijgen — u zou nooit eeuwig leven kunnen bezitten!

Hier volgt de glorierijke WAARHEID! Het punt waarvan ik wil dat u het goed begrijpt: U wordt uiteindelijk behouden — u ontvangt eeuwig leven — door de OPSTANDING van Christus — van de LEVENDE Christus, niet van een dode Verlosser!

Dat staat in uw bijbel. Sla het op — lees het met eigen ogen! Lees Romeinen 5:8-10: „God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is. Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, *met God verzoend zijn door de DOOD zijns Zoons*, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, *behouden worden, doordat Hij LEEFT.*”

Begrijpt u het? Wij hebben vergeving ontvangen, zijn gerechtvaardigd van vroegere schuld, verzoend met de Vader door de DOOD van Christus — we zullen echter behouden worden, niet door zijn dood, maar DOOR ZIJN LEVEN! Ja, door zijn OPSTANDING!

In 1 Korinthe 5:7-8 heeft de apostel Paulus het gebod voor de Kerk opgeschreven: „Want ook ons paaslam is geslacht: Christus. Laten wij derhalve feest vieren”.

De oorspronkelijke ware Kerk die Jezus heeft opgericht hield het Pascha en het Feest van Ongezuurde Broden, niet Pasen. Het Pascha is de

jaarlijkse *herdenking van de dood* van Christus en verbeeldt de rechtvaardiging van vroegere zonden — verzoening met God. Laten we daarom, zoals Paulus zei, de zonde uit ons leven bannen, want God heeft het Feest van Ongezuurde Broden ingesteld om aan zijn Kerk het uitbannen van zonden duidelijk te maken.

Dit Feest van God verbeeldt tevens DE OPGEWEKTE EN OPGESTANE CHRISTUS! En omdat Christus voor ons gestorven en weer OPGEWEKT is, wordt het volk van God onderwezen: „Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus” — ja, door Christus' leven (Rom. 6:11).

Behouden door zijn opstanding

Christus' opstanding maakt onze opstanding tot onsterfelijk leven in het goddelijke Gezin van God mogelijk — Hij is slechts de *eerst*geborene van vele broederen! De gave van eeuwig leven is dus *niet* het gevolg van de DOOD van Christus, maar van ZIJN OPSTANDING!

Stel dat Jezus Christus in zijn graf was gebleven. Veronderstelt u dat in dat geval uw geloof in zijn bloed — zijn dood — u had kunnen behouden? Als u dat doet, zou u een VALSE HOOP koesteren! Het wordt tijd dat we ons de WAARHEID bewust worden!

Let op de volgende bijbeltekst: „En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof . . . indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht . . . Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren” — tenzij Christus uit de dood is opgestaan (1 Kor. 15:14-18).

Beseft u de fantastische waarheid? Christus is geen *dode* Verlosser! Hij STOND OP uit de dood! Hij is onze LEVENDE Verlosser!

Maar Hij *was* dood! Hij stond op uit de dood — niet uit het leven! Het was de eeuwiglevende Vader die Hem opwekte — die Hem eeuwig LEVEN schonk!

Jezus Christus werd een sterfelijke mens met als DOEL te sterven — om de straf — de dood — voor u en mij te ondergaan. Hij was sterfelijk. Hij stierf. U bent sterfelijk. U zult sterven. Er bevindt zich namelijk geen
(Zie verder pagina 22)

Heeft u een afgod?

Afgoderij is immers geen probleem meer. Weest u daar niet al te zeker van — lees het volgende over de praktische toepassingen van het Tweede Gebod.

John Halford

Heeft u een afgod? „Wat! Ik, een afgod?” antwoordt u misschien. „Doe niet zo gek! Natuurlijk niet. Het idee alleen al dat een werkelijk bekeerd christen een afgod zou hebben is bespottelijk.”

Wij als Gods gekozen volk zouden toch nooit ruimte geven aan zo'n grijnzend gesneden beeld? Wij hebben immers allemaal afgerekend met afbeeldingen van „Jezus”, met gebeeldhouwde bidende handen en andere religieuze prullaria. Hoewel dit soort artikelen strikt genomen misschien niet als afgoden beschouwd kunnen worden, worden ze door degenen die God in geest en in waarheid aanbidden als hulpmiddel voor de aanbedding overbodig geacht (Joh. 4:24).

Maar God waarschuwt nooit voor niets. Een van zijn Tien Geboden luidt: „Gij zult u geen gesneden beeld maken . . . Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen” (Ex. 20:4-5).

God zou dat gebod niet tot onderdeel van zijn fundamentele wet gemaakt hebben als afgoderij niet iets is waarvoor zijn volk te allen tijde op zijn hoede dient te zijn. Alle Tien Geboden gelden voor ons vandaag.

We moesten dit tweede gebod maar liever iets nader bekijken.

Zouden we een gesneden beeld kunnen bezitten?

De Bijbel geeft vele voorbeelden van hoe God door zijn gekozen dienaren afgoderij veroordeelt. Een van de meest treffende vinden we in Jesaja 44.

God veroordeelt afgoderij

Jesaja geeft ons waarschijnlijk een getuigenverslag van iets dat hij bijna 3000 jaar geleden zich in Jeruzalem zag voltrekken, kort voordat Juda in ballingschap ging. Hij beschrijft een handwerksman die uit een stuk hout een afgod snijdt:

„De timmerman spant het meet-snoer en tekent de omtrek af met de stift, bewerkt het beeld met de schaaf, tekent met de passer de omtrek af en maakt het naar de beeltenis van een man . . . om in een huis [tempel, *Lutherse Vert.*] te wonen” (Jes. 44:13).

Scherp en enigszins sarcastisch veroordeelt God door Jesaja de volslagen onzinnigheid van degene die dit doet: „Hij velde ceders voor zich en nam een steeneik of een eik . . . De helft daarvan verbrandt hij in het vuur; bij die helft eet hij vlees . . . ook warmt hij zich . . . En het overblijfsel verwerkt hij tot een god, tot zijn gesneden beeld, knielt daarvoor neer, buigt zich, aanbidt het en zegt: Red mij, want gij zijt mijn god!” (vers 14, 16-17.)

En niemand, zegt Jesaja, staat erbij stil hoe dwaas dit eigenlijk is. De man neemt de stam van een boom

en gebruikt de helft om als brandstof hem te dienen. De andere helft snijdt en bewerkt hij tot een afgod, die hij vervolgens zelf gaat dienen!

Wij zijn het allemaal met Jesaja eens. Dat is onzinnig. Wij doen zoets toch zeker niet, of wel? Wees daar niet al te zeker van.

De vele nieuwtestamentische waarschuwingen tegen afgoderij bewijzen dat deze zonde niet slechts in oudtestamentische tijden een bedreiging voor Gods volk vormde. In feite werd hun voorbeeld speciaal als een waarschuwing voor ons opgetekend, opdat wij niet dezelfde misstap zouden begaan (1 Kor. 10:11).

Al veranderen in de loop der eeuwen wetenschap, technologie, mode en stijl, de menselijke natuur doet dat niet. Laten we daarom de oudtestamentische afgoderij eens onderzoeken en leren van de misstappen van anderen.

Aanbedding van valse goden

De oude Israëlieten maakten zich aan twee soorten afgoderij schuldig. Soms aanbaden ze een geheel valse god — Baäl of Moloch — die ze overnamen van een naburige heidense samenleving. Andere keren vervielen zij tot een valse aanbedding van de ware God. In hun hele geschiedenis maakten zij zich doorgaans schuldig aan een van beide en soms aan beide vormen van afgoderij.

De machthebbers van Israël en Juda namen vaak de leiding bij het

„Gij zult u geen gesneden beeld maken . . . Gij zult

introduceren van afgoderij in hun koninkrijken. De noordelijke tien stammen van Israël waren nauwelijks van Juda afgescheiden of hun koning Jerobeam bouwde zijn eigen altaren en verschoof het Loofhuttenfeest naar een „meer geschikte” tijd (1 Kon. 12:26-33).

Koning Achaz van Juda plunderde zelfs Gods tempel in Jeruzalem leeg ten behoeve van een tempel voor de goden van Assyrië (2 Kon. 16:10-18).

Dergelijke dingen bezegelden het lot van de twee oudtestamentische koninkrijken. God kon hen niet gebruiken. Gods volk moet God op de eerste plaats stellen. Zijn levenswijze, zijn wet en zijn Koninkrijk moeten de voornaamste plaats innemen in het denken van hen die Hem dienen. God wil de tijd of gunst van zijn volk niet met enige andere god delen.

In zijn tweede gebod verduidelijkt God: „Want Ik, de Here, uw God, ben een naijverig God, die de onge-rechtigheid der vaders bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten” (Ex. 20:5).

Koningin Izebel, de heidense vrouw van Israëls koning Achab en de aartsvijand van Elia, werd gedreven door een bijna missionaire ijver voor Baäl. In het hele land bracht zij valse godsdienst. Daarom daagde Elia in zijn krachtmeting met de profeten van Baäl op de berg Karmel het volk uit: „Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de Here God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na” (1 Kon. 18:21).

Gods dienaar in de eindtijd, die zou komen in de kracht en geest van Elia (Mal. 4:5-6), vertelt ons precies hetzelfde.

Hoevele malen hebben we niet in de brieven en artikelen van pastor general Herbert W. Armstrong gelezen dat Gods Werk het voornaamste in ons leven moet zijn, dat niets in deze wereld vóór het Werk mag komen en dat, als we de belangen en bezigheden van de wereld op de eerste plaats zetten, wij het Koninkrijk van God niet zullen halen?

Een afgod hoeft niet per se een fysiek gesneden beeld te zijn. Het

kan alles zijn dat we een belangrijker plaats geven dan de ware God. Ezechiël waarschuwde de oudsten van Israël dat, ofschoon zij er technisch gezien misschien geen afgoden op na hadden gehouden, zij „afgoden in het hart” hadden opgericht (Ezech. 14:3-4, 7).

Als iets uw hart afkeert van het op de eerste plaats zetten van God en Gods Werk, dan kan dit als een afgod worden beschouwd. Wat is belangrijker, uw hobby of uw bijbelstudie? Brengt u meer tijd door met trimmen dan met bidden? Maakt u zich meer zorgen over hoe anderen u zien dan hoe God u ziet?

Hobbies, fysieke fitheid, aandacht aan uiterlijk en persoonlijke verzorging zijn niet verkeerd. Maar denk aan wat Jesaja zei over de boomstam. Dienen deze dingen ú — of dient u hén? Letterlijk alles kan een afgod worden.

Ga eens een museum binnen en bekijk de afgoden die in de loop der

sen, wanneer ze terugkijken, waarschijnlijk verbaasd staan over de manier waarop wij onze auto en andere materiële bezittingen vereerden, en over hoe gretig wij de ontuchtige en overspelige handelingen van onze prominente amusementsidolen volgden.

Onze fysieke bezittingen kunnen afgoden worden. Lees het eerste hoofdstuk van Haggai maar eens. Haggai waarschuwt dat in de eindtijd sommigen kosten noch moeite zullen sparen voor hun eigen huis, terwijl ze het huis, of Werk, van God verwaarlozen.

Vrouw, man, kinderen, carrière — al deze dingen kunnen valse goden worden. En zelfs een of andere ijdele voorstelling die we van onszelf hebben zou een struikelblok kunnen worden dat ons belemmert te overwinnen.

Valse aanbidding van de ware God

Evenals onze voorvaders zijn wij heel wel in staat om valse goden bin-

Persoonlijke bezittingen, fysieke fitheid, amusement — alles kan een afgod worden als het tussen een christen en God komt of de aandacht van een christen van Gods Werk en Gods Koninkrijk afleidt.

eeuwen zijn vereerd. Hout, metaal, stukjes steen, huisvliegen — de oude Egyptenaren verafgoonden zelfs dode katten! Wacht — voordat u te hard begint te lachen, is er misschien iets even belachelijks tussen u en God?

In het Millennium zullen de men-

nen te halen en hun in plaats van de ware God onze tijd en aandacht te schenken.

De andere vorm van afgoderij in het Israël van de Oudheid was valse aanbidding van de ware God.

De profeet Amos werd naar het

Wacht u voor die niet buigen, noch hen dienen" (Ex. 20:4-5).

koninkrijk Israël gezonden tijdens de regering van Jerobeam II. Het was een tijd van wisselvallige voorspoed — zoals in onze tijd. Amos vertelde het volk dat het eigengerechtig en zelfvoldaan was. Men ging er prat op godsdienstig te zijn. Men zong religieuze gezangen, hield feesten en verzekerde elkaar ervan dat God met hen was.

Het was echter een op gemak ingestelde godsdienst — slechts uiterlijk vertoon. De hele natie was oneerlijk, hebzuchtig en egoïstisch geworden. Misdaad greep om zich heen. De noden van de armen werden genegeerd en het recht werd met voeten getreden.

Amos deelde de Israëlieten mee dat ze niets anders dan afgodendienaars waren. Alleen religieus klinkende geluiden voortbrengen was niet genoeg. Wat Amos zei zou heel goed tot onze huidige naties gericht kunnen zijn. En natuurlijk is het dat ook!

Een van Israëls ergste episodes van afgoderij was slechts enige weken nadat God zijn Tien Geboden met donderende stem had bekendgemaakt aan het volk dat wachtte aan de voet van de berg Sinaï. Mozes was zoals u weet de berg opgegaan voor aanvullende informatie. Hij had de leiding overgelaten aan Aäron. Maar Mozes was al meer dan een maand weg en het volk werd ongeduldig.

„Toen het volk zag, dat Mozes toefde van de berg af te dalen, verzamelde het zich rondom Aäron, en zeide tot hem: Welaan, maak ons goden, die vóór ons uit gaan" (Ex. 32:1).

Aäron wist beter, maar in een ogenblik van zwakte zwichte hij. Hij vroeg het volk om juwelen waaruit een gouden kalf werd gefabriceerd. Toen zei het volk: „Dit is uw god, Israël, die u uit het land Egypte heeft gevoerd" (vers 4).

Mogelijk om de situatie te redden bouwde Aäron een altaar en kondigde aan: „Morgen is er een feest voor de Here!" (vers 5.)

In een poging om het volk te behagen sloot Aäron aangaande de vereering van God een compromis — bedreef afgoderij. Misschien had hij het gouden kalf alleen maar als „hulp bij de aanbedding" bedoeld. Het volk, dat nog niet zo lang uit slavernij was,

verviel echter op grote schaal tot afgoderij. Het „feest voor de Here" liep uit de hand en ontaardde al snel in een drank- en sexorgie (vers 6).

God zond Mozes van de berg naar beneden om de situatie recht te zetten. Woedend vernietigde Mozes het kalf en vroeg een sidderende Aäron wat er gebeurd was (vers 20-21). Aäron legde uit dat het volk door het wachten ongeduldig was geworden. Hij had om hun juwelen gevraagd en die in het vuur geworpen. Vervolgens, wist hij zich te herinneren, was er plotseling dit gouden kalf (vers 22-24)!

Dit is waarschijnlijk een van de slapste smoesjes in de geschiedenis. Toch kunnen we in zekere zin met Aäron meevoelen.

Wanneer we eenmaal de weg van compromissen en vrijzinnigheid opgaan en we liever de massa dan God behagen, dan voltrekken de gebeurtenissen zich soms te snel om ze onder controle te krijgen. En plotseling stort alles wat we dachten te hebben opgebouwd rondom ons in.

De apostel Paulus haalde dit incident van het gouden kalf aan toen hij de kerk te Korinthe voor afgoderij waarschuwde (1 Kor. 10:7).

Deze vorm van afgoderij, veroorzaakt door gebrek aan geloof, frustratie, ongeduld en geschipper kan ons allen in de greep krijgen. Onthoud de les: zelfs al zullen de meesten van ons niet opzettelijk een afgod ontwikkelen, toch zouden we kunnen ontdekken dat er heel plotseling een „uit het vuur" is gekomen. Afgoderij kan ons besluipen.

„Wacht u voor de afgoden"

Onze verantwoordelijkheid is de heer Armstrong te ondersteunen, ons deel in het Werk te doen, persoonlijk te groeien in genade en kennis en geduldig op Christus' komst te wachten. Soms worden we echter ongeduldig. Gods weg komt in conflict met dingen die wij, vanuit onze vleselijke gezindheid, willen doen.

Gods wet belet ons iets te worden wat we graag zouden willen worden. Gods aanspraken op 'onze' tijd — in gebed, bijbelstudie, het houden van de sabbat en de heilige dagen — beginnen onze menselijke natuur te irriteren. De vorderingen op ons

inkomen, de tienden en offeranden, beginnen ons onredelijk voor te komen.

En zo proberen we, in plaats van onszelf te veranderen, wegen te vinden om te veranderen wat God wil.

De heer Armstrong heeft dikwijls de kern van juiste doctrine en gezond geloof de „stam van de boom" genoemd. Maar als wij beginnen stukjes van de boom af te brokkelen om deze de vorm te geven die wij wensen, in plaats van ons vast te klemmen aan de „stam van de boom", zoals ons zo vaak wordt aangemaand, begaan we een vreselijke vergissing. Een klein beetje hier en een klein beetje daar — zoals de timmerman, die Jesaja beschreef.

U weet nu wat we krijgen, wanneer we dat doen. Inderdaad: een afgod. Zelfs al denken we dat we nog steeds God kennen, hebben we toch onze eigen manier bedacht om Hem te vereren — een manier die ons schikt. Theologen noemen dat „vergelijkende godsdienstwetenschap", of „sektarisme".

God noemt het afgoderij! Dit is de reden waarom Johannes de Nieuwtestamentische Kerk zo ernstig waarschuwde: „Wacht u voor de afgoden" (1 Joh. 5:21).

Een heidense afgodendienaar kan, als hij de onzinnigheid van zijn daden beseft, veranderen. Denk aan wat Nebukadnezar zei toen God hem zijn verstand teruggaf na zeven jaar van krankzinnigheid (Dan. 4:36-37). Maar een door de Geest verwekte christen die in afgoderij verstrikt raakt is een andere zaak.

„Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de Heilige Geest, en het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben [met andere woorden, de waarheid hebben begrepen], en daarna afgefallen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen" (Hebr. 6:4-6).

Het Tweede Gebod is niet bedoeld voor een ander tijdperk. Het werd gegeven om ons vandaag te behoeden voor misstappen die ons uit het Koninkrijk van God zouden kunnen houden. □

Zo'n 30 jaar geleden was ik aanwezig op een bijeenkomst in het appartement van de jonge vrouw die later mijn echtgenote zou worden. Het was een feestje voor de leden van de faculteit van de universiteit waar zij en ik les gaven.

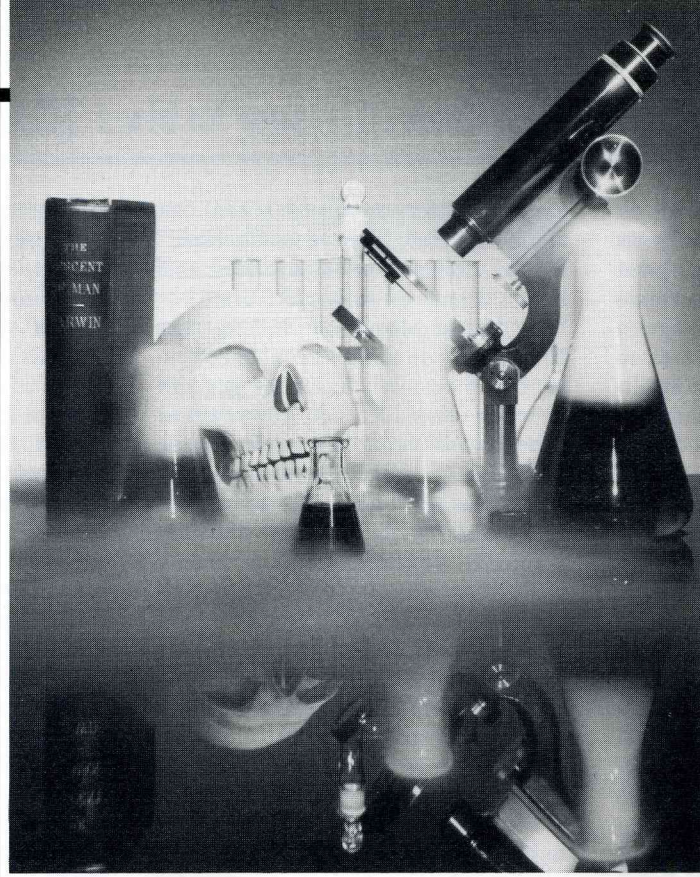
Deze bijeenkomsten leverden interessante en stimulerende avondjes op, herinner ik me, door de flitsende discussies waarin we dan allemaal betrokken raakten. Soms ontwikkelden deze discussies zich tot nogal verhitte debatten, omdat de groep een grote verscheidenheid van disciplines aan de universiteit vertegenwoordigde.

Op deze speciale avond hadden we het over een toekomstig faculteitslid van de afdeling biologie. Deze man zou microbiologie gaan doceren.

„Hoe kan hij nu les geven in microbiologie? Hij gelooft niet eens in de evolutie!” zei een vrouw, een docente van de muziekfaculteit.

„Is het dan een vereiste”, vroeg ik „om in de evolutietheorie te geloven als je microbiologie doceert? De evolutie is niets meer dan een theorie — en nog een domme theorie ook.” Ik gaf les in natuur- en scheikunde.

„Nou, het is geen vereiste om in de evolutie te geloven,” antwoordde ze, „maar hoe hij microbiologie kan doceren en niet in de evolutie gelooft, begrijp ik niet. En wat bedoel je daar trouwens mee, dat evolutie een domme theorie zou zijn?”

een onjuiste — en zelfs belachelijke — theorie is, uitgedacht door mensen die erop uit zijn God buiten te sluiten uit hun persoonlijke leven?

De studie van de heer Armstrong

Al vroeg in zijn studie om bewijs te vinden voor het bestaan van God, kwam pastor general Herbert W. Armstrong tot het besef dat hij naast het bestuderen van de Bijbel ook een grondige studie van de evolutie zou moeten maken.

Het bleek hem dat de evolutietheorie in lijnrechte tegenstelling staat tot wat de Bijbel zegt. Deze twee konden op geen enkele manier met elkaar in overeenstemming gebracht worden (in tegenstelling tot wat veel mensen tegenwoordig graag zouden willen geloven). De heer Armstrong maakte geen verontschuldigheden voor wat hij uiteindelijk bewees.

We moeten er bij stilstaan dat de heer Armstrong niet de bevindingen bestudeerde van de populaire schrijvers over de evolutie. Hij bestudeerde de geschriften van erkende deskundigen op dit gebied — de mensen

van wie het idee afkomstig is.

Als een boom ontworteld wordt, moet de rest van die boom ook vallen.

De heer Armstrong kwam tot de ontdekking dat zelfs deze erkende deskundigen op het gebied van de evolutie deze theorie vaak sterk bekritiseerden — in feite weerlegden ze hem zelfs in vele gevallen. En toch accepteerden ze de theorie! Ontwikkeld? Niet bepaald, was de conclusie van de heer Armstrong. Zouden wij

En ze noemen het WETENSCHAP!

Accepteert iedere ontwikkelde mens de evolutie niet als een gegeven? Schaamt u zich omdat u dat niet doet?

Sidney M. Hegvold

Het punt is dit: het schijnt dat in deze wereld iedereen die geacht wordt ontwikkeld te zijn de evolutie automatisch accepteert als gegeven. Het wordt als onwetend en primitief beschouwd om eenvoudig te geloven wat God in zijn Woord zegt over hoe het leven op deze aarde ontstaan is.

Als u een oprecht christen bent, accepteert u wat het Woord van God zegt over de schepping. Schaamt u zich voor het geloof dat de evolutie

Foto Greg S. Smith en Scott Smith

tot een andere conclusie kunnen komen?

Hoe de evolutie haar boodschap verspreidt

Toen ik student was, moest ik als deel van mijn natuurkundestudie de fysische geologie bestuderen. Ik vond de bestudering van dit onderwerp zowel interessant als nuttig. Aan de andere kant was historische geologie een aanbevolen keuzevak. Ik las de tekst die voor historische geologie werd gebruikt en was verstomd — het was volslagen fictie die als wetenschap gepresenteerd werd. Sinds die tijd noem ik deze laatste cursus altijd „hysterische geologie”.

Het vermengen van wetenschap en fictie is een zeer effectieve methode om de boodschap van de evolutie te verkondigen.

De evolutie kan worden gedefinieerd als de natuurlijke geschiedenis van de kosmos, met inbegrip van organische wezens, als een mechanisch proces, uitgedrukt in fysische termijnen. Dit proces is in theorie op alles van toepassing — op het gehele universum. De evolutie leert ons dat complexe levensvormen zijn geëvolueerd uit eenvoudiger levensvormen en gaat ervan uit dat er op een zeker punt in de geschiedenis uit het nietlevende leven is ontstaan.

Gedurende de laatste tientallen jaren zijn er in de astronomie verpletterende nieuwe „ontdekkingen” gedaan die perspectieven hebben geopend waarin de creatieve verbeelding van de onderzoeker op hol kan slaan. Ik zet „ontdekkingen” tussen aanhaalingstekens omdat de eigenlijke ontdekkingen vaak niet meer zijn dan een paar onbetekenende lichtvlekjes op door astronomen gemaakte foto's van de ruimte. De „spectaculaire, verpletterende ontdekkingen” zijn eigenlijk theoretische evaluaties van de astronomen waarmee ze trachten te verklaren wat die lichtvlekjes betekenen.

Deze ontdekkingen worden aan het publiek gepresenteerd in een ontzagwekkende stormloop van de media — boeken, tijdschriften, televisie en filmproducties — waarin weinig pogingen worden gedaan om feit en fictie van elkaar te scheiden. Het publiek dat door deze producties

wordt gebiologeerd, wordt ertoe geleid te geloven dat wat hun getoond is, de feiten zijn. En zo wordt de evolutieleer heel effectief uitgedragen.

Hoe we achter de waarheid moeten komen

We weten dat de aarde oorspronkelijk al geschapen was lang voor de week waarvan de gebeurtenissen opgetekend zijn in Genesis 1 en 2.

De heer Armstrong heeft al lang geleden ingezien dat het bijbelverslag aantoont dat de toestand van chaos die beschreven wordt in Genesis 1:2 over de aarde *gekomen* is — dat God de aarde niet zo geschapen heeft. De toestand van chaos was het resultaat

Het wordt als onwetend en primitief beschouwd om eenvoudig te geloven wat God in zijn Woord zegt over hoe het leven op deze aarde ontstaan is.

van de opstand van Lucifer en een derde van de engelen, die daarna Satan en zijn demonen werden (Jes. 14:12-14; Ezech. 28:12-15; Judas 6). Hoe lang die toestand van chaos voortgeduurd heeft voordat God de *herscheping* uitvoerde die beschreven wordt in Genesis, weet niemand.

In Genesis 1:2 staat dat de gehele aarde kort voor de *herscheping* van 6000 jaar geleden bedekt was met water. Tijdens de *herscheping* scheidde God de landmassa van het water en legde zo de bergen en continenten bloot die minstens tot aan de dagen van Noach bleven bestaan.

Maar hoe staat het nu met de „wetenschappelijke” studies die „bewijzen” dat er vóór de gebeurtenissen

van de laatste 6000 jaar, grote geologische tijdperken verstreken zijn, die miljarden jaren hebben geduurd?

De wetenschappers nemen zonder uitzondering aan dat er lange tijdperiodes verstreken zijn, omdat ze van de nu bestaande levensvormen extrapoleren naar een eenvoudige, primitieve vorm waarvan zij aannemen dat die bestaan heeft. Wat was die oervorm? Dat weet niemand. Maar de wetenschappers zijn van mening dat het die oorspronkelijke vorm vele miljoenen jaren gekost moet hebben om zich te ontwikkelen tot de diverse levensvormen die we tegenwoordig in de wereld om ons heen zien.

De wetenschappers proberen de feiten zo te rangschikken dat ze kloppen met hun theorieën (en geraken zo geheel in verwarring) in plaats van te redeneren vanuit de feiten.

De apologeten vragen zich af of God ons misschien zou misleiden. Natuurlijk zou Hij dat niet doen! Maar hoe zou iets dat nog nooit eerder bestaan heeft eruit zien als het geschapen werd? Gaf God de eerste bomen jaarringen? Waarschijnlijk wel. Waarom? Omdat God gepland had hoe bomen moeten groeien en er in de toekomst uit zouden moeten zien, en dus zou Hij de volwassen bomen in die vorm geschapen hebben.

Wat was er het eerst, de kip of het ei? Zulke vragen kennen we allemaal. Maar alleen zij die in de evolutie geloven vinden het moeilijk om ze te beantwoorden. Hoe het ei geëvolueerd is, is een van de grote, onbeantwoorde vragen van de evolutie. De schepping van volwassen vormen, of die geschapen vorm nu nog leeft of niet, is zeker niet misleidend van de kant van God.

Wat vertelt een fossiel ons? Alleen dat die bepaalde levensvorm in het verleden bestond. Het fossiel openbaart niet hoe lang geleden het precies heeft geleefd.

Men kan niet beter doen dan de heer Armstrong op dit gebied citeren: „En dan zulke kennis als: HOE de aarde ontstaan is; WANNEER ze ontstaan is — hoe oud ze is; hoe oud het menselijk leven erop is — het mysterie van de oorsprong. Deze vragen nemen de tijd, het onderzoek en het
(Zie verder pagina 21)

EEN VREUGDEVOL HUWELIJK

Alle stukjes op hun plaats leggen

Mislukte huwelijksrelaties zijn eerder regel dan uitzondering aan het worden. Hier zijn zeven gebieden waarop u uw huwelijk kunt versterken en verbeteren.

Richard Rice

Het is tragisch, maar waar! Vele huwelijken bevinden zich tegenwoordig in grote moeilijkheden!

Net als puzzelstukjes die elke oplossing lijken te tarten, lijken ook vele huwelijksproblemen onoplosbaar te zijn.

Persoonlijke problemen, financiële druk, moeilijkheden bij het opvoeden

van de kinderen, het verminderde respect van de maatschappij voor het huwelijk zelf — deze en andere factoren dragen bij tot het steeds grotere aantal mislukte huwelijken en scheidingen.

In de Verenigde Staten eindigt nu bijna een op de twee huwelijken in een scheiding, en in andere landen stijgt het aantal scheidingen.

De volgende brief is een illustratie van het leed dat met dit over de hele wereld verspreide probleem van de

achteruitgang van het huwelijk gepaard gaat.

„Geachte mijnheer Rice,
„Ik schrijf u als een laatste toevlucht om mijn huwelijk te redden. Ik weet niet wat er gebeurd is met de prachtige romance die Jim en ik eens deelden. We lachten veel, deden veel dingen samen en brachten veel avonden door met na het eten zomaar aan tafel te zitten en te praten.

„We waren zo verliefd, de eerste

Foto Warren Watson

jaren van ons huwelijk, maar er is iets met ons gebeurd.

„We zijn negen jaar geleden in de Kerk getrouwd, en hebben drie prachtige jonge kinderen. Ik wil wanhopig graag dat ze opgroeien in een gelukkig gezin — en dat is het onze zeker niet.

„Zoals ik er nu over denk, is deze verschrikkelijke verandering in onze relatie zo'n vijf jaar geleden begonnen, en ons huwelijk is geleidelijk steeds slechter geworden. Onze tegenwoordige houding ten opzichte van elkaar is, vergeleken met wat die toen was, even verschillend als het licht van de duisternis.

„Tegen de tijd dat Jim 's avonds van zijn werk komt, ben ik doodmoe van het schoonmaken, werken, koken, luiers verwisselen, ruzietjes beslechten en al die andere tientallen taken die een moeder moet verrichten.

„Jim is ook moe als hij thuis komt en wil zich dan alleen maar ontspannen, een biertje drinken en de krant lezen. Ik zou graag willen dat hij de kinderen dan een poosje bezighoudt, zodat ik het eten klaar kan maken, maar ze werken hem op de zenuwen en dan schreeuwt hij tegen ze. Dan word ik kwaad en schreeuw tegen Jim.

„De enige keer dat Jim me kust of wat genegenheid toont, is als hij gemeenschap wil, en dat vind ik nog het ergste. Ik kan me niet herinneren wanneer hij voor het laatst gezegd heeft dat hij van me hield.

„We gaan haast nooit meer uit, en we lijken behalve de kinderen gewoon helemaal geen gemeenschappelijke interesses te hebben, en zelfs op dat gebied zijn we het nooit eens over hoe ze opgevoed moeten worden.

„Iedere keer als we over dit probleem proberen te praten, loopt het erop uit dat we elkaar verwijten maken. Jim wordt kwaad en ik begin te huilen. Dat maakt hem nog kwader. Gisteren stelde hij tenslotte voor om te gaan scheiden.

„Is er nog hoop voor ons huwelijk? Ik wil eigenlijk niet scheiden, maar

zo kan ik ook niet door blijven gaan. Kunt u ons helpen?

Hoogachtend,
Een bezorgde vrouw”

Er zijn specifieke redenen waarom huwelijken afbrokkelen. Maar er is een oorzaak voor ieder gevolg. Net zoals er oorzaken zijn voor huwelijksproblemen, zo zijn er ook stappen die u en ik kunnen ondernemen om vreugde en harmonie in ons huwelijk te bevorderen.

Hier zijn zeven gebieden waarop we onze pogingen kunnen richten om het soort geluk op te bouwen waarvan God wilde dat ieder huwelijk het zou bezitten.

Houd God als middelpunt

Het vermogen om een andere mens echt lief te hebben met een blijvende liefde komt van de Geest van God (Rom. 5:5). Wanneer we leven in eenheid met onze Vader, de grote God, geeft Hij ons een liefde waarmee we zelfs onze vijanden lief kunnen hebben (1 Joh. 2:5; Matth. 5:43-44). Hoeveel te meer moeten we dan niet onze vrienden liefhebben en, het meest belangrijke, onze eigen vrouw of man en onze kinderen?

Een van de redenen voor ruzies en gekibbel is het ontbreken van gebed en bijbelstudie. Veelvuldige communicatie met God is essentieel bij het tappen uit het grote liefdesreservoir dat elke oneffenheid in een menselijke relatie glad kan strijken.

De man die neerknielt en vraagt om Gods hulp om zijn familie lief te hebben — die zelfzuchtigheid uitbant en eerst aan anderen denkt — zal zijn vrouw en kinderen door zijn door God geleide handelingen ertoe inspireren om hem liefde en genegenheid terug te geven.

Evenzo zal een vrouw die haar deel bijdraagt — die dicht bij God blijft en handelt volgens de leiding van God — haar man inspireren.

De werking van Gods Geest in een gezin bouwt een wonderbaarlijke, prachtige eenheid op. De afwezigheid van Gods Geest leidt tot afbraak van karakter en respect.

Samen bidden kan een uitstekende oefening zijn voor u en uw partner. Uw kinderen kunnen ook tijd besteden aan het samen met u bidden. Leer ze hoe ze moeten bidden en vraag God om u allemaal gelukkig en

bij elkaar te houden, om uw handelingen te leiden en om u een goede houding te geven, zodat uw huwelijk en gezin altijd sterk zullen blijven.

Houd God in uw huwelijk door Hem een integraal deel van uw relatie te maken.

Wees op uw hoede voor wereldlijke invloeden

In het verleden stond het huwelijk in de maatschappij in veel groter aanzien. Scheiding was praktisch onbekend en seksuele activiteit voor het huwelijk was taboe. In grote tegenstelling daarmee vieren overspel, scheiding, vrij geslachtsverkeer en pornografie tegenwoordig hoogtij.

Een razende duivel pompt zijn perverse ideeën in gezin en huwelijk via de media: radio, televisie, films en drukwerk. De media beïnvloeden ons eveneens — negatief — met een vloedgolf van commerciële reclame waarbij gebruik gemaakt wordt van subtiele technieken om ons ervan te overtuigen dat het product niet alleen het beste is, maar ook een noodzakelijkheid. Veel mensen vallen voor zulke strategieën en komen ertoe dingen te kopen die ze zich niet kunnen veroorloven, zodat ze ernstig in de schulden raken.

Uit de onvermijdelijke zorgen en spanningen van een dergelijke situatie ontstaan bittere conflicten. Beide partners strekken een beschuldigende vinger uit naar de ander. De vrouw vindt dat de man niet goed genoeg voor zijn gezin zorgt, en misschien is dat ook wel het geval. De kinderen zijn ongelukkig omdat ze afdankertjes moeten dragen, geen mooi speelgoed hebben en onvoldoende opvoeding en ontspanning.

Is het een wonder dat een onderzoek van de Brigham Young University tot de slotsom kwam: „Het echtpaar dat uit de schulden blijft, heeft een grotere kans om bij elkaar te blijven”?

Respecteer de door God ingestelde rollen

God heeft specifieke rollen ingesteld voor de huwelijkspartners die als ze plichtsgetrouw nageleefd worden het huwelijk opbouwen en versterken.

In Efeze 5:25 staat: „Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus

zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft." Deze vermaning is een basisvoorschrift voor de christelijke gezinsstructuur.

God legt de man een grote verantwoordelijkheid op, omdat hij de leider is. Hij zou de weg moeten wijzen, het voorbeeld moeten geven, zijn gezin dienen en op de belangen ervan letten. Wanneer hij deze dingen eerst doet, zal de liefde van zijn vrouw en kinderen voor hem er een natuurlijk gevolg van zijn.

Dit is het voorbeeld dat Jezus Christus gesteld heeft, en waarnaar Hij nog steeds handelt. Hij heeft niet alleen zijn leven voor ons gegeven, maar let nog steeds op onze behoeften en zegent ons op velerlei manieren.

Als u als echtgenoot deze instructies wil opvolgen en uw positie als hoofd van het gezin wil zien als een mogelijkheid om lief te hebben en te dienen, zult u ondervinden dat uw vrouw dit zal beantwoorden en alles zal doen wat ze kan om u te helpen.

Het andere gedeelte van Gods onderricht over de functie van huwelijkspartners wordt gevonden in vers 22: „Vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan de Here.”

Het woord *onderdanig* betekent uw man steunen en hem eren. Het is een andere manier om te zeggen dat u van hem houdt. Het betekent zorgzaamheid voor hem tonen, aan zijn behoeften beantwoorden en hem aanmoedigen de uitdagingen van het leven tegemoet te treden en een succes te zijn.

U als vrouw behoort deze dingen te willen doen omdat uw man van u houdt, u sterkt, u complimenteert en u alles geeft wat hij te bieden heeft — zijn tijd, energie, gedachten, zijn geestelijke hulp en aanmoediging — zijn leven.

Behoud uw aanvankelijke liefde

Als jonge mensen met elkaar uitgaan, zijn ze er zeer op bedacht 'hun beste beentje voor te zetten'. Ze zullen zich leuk kleden, ervoor zorgen dat ze er netjes en schoon uitzien en altijd hoffelijk zijn.

Maar zijn ze eenmaal getrouwd, en begint die eerste liefde haar glans te verliezen en gaan die opwindende gevoelens van nieuwheid en romantiek vervagen, dan beginnen de normen te verslappen en doet de lethargie haar intrede.

Als man en vrouw hun uiterlijk veronachtzamen, en hun persoonlijke normen verwaarlozen, zal hun huwelijk er onder gaan lijden. Wat eens een opwindend avontuur was voor beide partners, wordt sleur.

De man begint zijn vrouw als een vanzelfsprekend iets te zien — ze lijkt misschien niet meer dat knappe, romantische, begerenswaardige meisje te zijn dat hij het hof maakte. Zijn complimentjes laten zich minder vaak horen, en hij waardeert de inspanning waarmee zij haar verantwoordelijkheden aanpakt niet ten volle. Soms merkt hij de kleine, lieve dingetjes die zij voor hem doet niet eens op.

Haar plichten als huisvrouw ontgoochelen de vrouw. De man die eens

God is de schepper van het huwelijk. Door de persoonlijke normen hoog te houden, toont u niet alleen respect voor uw partner, maar ook voor Hem.

haar sprookjesprins was, begint zijn charme te verliezen. Soms verliest ze zich in herinneringen aan de zorgeloze dagen vol plezier van voor het huwelijk en als ze vergelijkt, lijkt haar huidige leven een gevangenis.

In zo'n situatie ontwikkelt zich maar al te snel een sfeer van vijandigheid.

God is de schepper van het huwelijk. Door de persoonlijke normen hoog te houden, toont u niet alleen respect voor uw partner, maar ook voor Hem. De huwelijksrelatie zal er wél bij varen als u altijd hoffelijk bent, attent en goedgemanierd. Tracht elkaar te behagen op het gebied van kleding en de verzorging van het uiterlijk. Blijf waardering voor elkaar tonen. Probeer liefheb-

bender, dankbaarder en begrijpender te zijn.

Communiceer met elkaar

Wachten tot de emoties een hoogtepunt hebben bereikt, leidt meestal tot een uitbarsting. Als iets je werkelijk dwars zit, praat er dan openhartig met elkaar over.

Een belangrijke sleutel tot harmonie in het huwelijk — en een bron voor veel huwelijksproblemen — is de communicatie.

Word nooit op dezelfde tijd kwaad. Wanneer u en uw partner een meningsverschil hebben, bewaar dan uw kalmte. Houd uw eigen boosheid in bedwang. Laat de ander „uitrazen” als dat nodig is. Een van beiden moet altijd kalm blijven als de ander van streek is. Zelfbeheersing helpt geweldig om tot een vreedzame oplossing te komen.

Kies het juiste moment om over uw gevoelens te praten. De vrouw moet haar irritatie bijvoorbeeld niet naar voren brengen als haar man vermoeid thuiskomt, of wanneer hij druk ondervindt van andere zijde. Hij zal dan waarschijnlijk niet in staat zijn om aandachtig en geduldig te luisteren. Wacht met het naar voren brengen van problemen of meningsverschillen tot hij meer ontspannen is en in de juiste stemming.

Luister echt naar wat uw partner zegt. God verandert niet, maar wij mensen zijn onderhevig aan stemmingen. We moeten ons bewust zijn van de stemmingswisselingen van onze partner en ze niet verkeerd interpreteren. Als u merkt dat uw partner neerslachtig is, laat hem dan met rust, maar wees meevoelend en bereid te luisteren als hij of zij erover wil praten.

Als uw partner zich ergert aan iets dat u doet, luister dan eveneens geduldig naar de klachten. Luister zowel met uw hart en verstand als met uw oren en laat zien dat u bereid bent de situatie op te lossen.

Ga de ander niet op uw beurt aanvallen of verwijten maken. Zich rechtvaardigen lost het probleem niet op, evenmin als het beschuldigen van de ander. Geef liever toe waar u misschien fout bent en uit de wens de fouten te corrigeren en vrede te sluiten. Doe daarna een vastberaden poging tot verandering.

(Zie verder pagina 21)

U bent geboren om te heersen!

Het Goede Nieuws van de Wereld van Morgen presenteert korte studies van bepaalde onderwerpen in de Bijbel, die van belang zijn voor de ontwikkeling van toekomstige leden van Gods Gezin. Bijbelstudie is een der middelen waardoor christenen dagelijks worden vernieuwd (2 Kor. 4:16); laten we ons daarom verder oprispen met de kostbare waarheid van Gods Woord!

Instructies: De vorm van deze ministudies is gelijk aan die van de Schriftelijke Cursus. De tekstverwijzingen die als antwoord op de vragen worden gegeven moet u zelf opzoeken en *lezen in uw bijbel*. De commentaren die op de vragen volgen gaan dieper op de zojuist gelezen bijbelteksten in. (Deze studies zijn gebaseerd op de Nieuwe Vertaling van het NBG, tenzij anders wordt aangegeven.)

— *Samengesteld door Richard H. Sediacik*

Wartoe bent u geboren? Wat is het doel van het menselijk leven? Waarom zijn wij hier? Waarheen zijn wij op weg, en wat zullen wij doen als we het doel hebben bereikt?

De Bijbel openbaart dat u voor een ontzaglijk groot doel bent geboren. Maar het belang van de toekomst die God de mensheid aanbiedt wordt slechts zelden beseft.

U bent geboren teneinde te regeren!

Even zeker als prins Charles van Engeland in de Britse koninklijke familie werd geboren om koning te worden, zo is ook uw bestemming om, na uw „wedergeboorte” in het Gezin van God dat het universum bestuurt, als koning te regeren, maar dan als een veel grotere, eeuwige koning. Hoe ongehoorlijk het ook mag klinken, de Bijbel openbaart dat u bent geboren om uiteindelijk te helpen bij het besturen van het universum.

Teneinde Gods ongelooflijke plan met de mensheid volledig te begrijpen, moeten we teruggaan naar het eerste hoofdstuk van Genesis.

1. Wat zeggen de eerste woorden van de Bijbel ons aangaande God? Gen. 1:1.

Het oorspronkelijke hebreeuwse woord dat in vers 1 als *God* is vertaald is *Elohim*. *Elohim* is een collectief of verzamelnaam, evenals de woorden *kerk*, *gezin*, *koninkrijk* enz.

Met andere woorden, de term *Elohim* staat voor

een verzameling van minstens twee individuen. *Elohim* in Genesis 1:1 betekent het Rijk of Gezin van God.

2. Uit welke individuen is *Elohim* op dit moment samengesteld? Joh. 1:1-2. Werd alles geschapen door „het Woord”? Vers 3. Wat is dit „Woord” later geworden? Vers 14. Wie is dus het Woord? Ef. 3:9. En wie is het andere goddelijke lid van het Gezin van God? 1 Kor. 8:6.

Johannes 1:1 en Genesis 1:1 voeren ons terug naar dezelfde prehistorische periode — de tijd van de oorspronkelijke schepping van het universum. Beide verzen openbaren dat de twee soevereine wezens, die samen het Gezin van God vormen, alle dingen hebben geschapen.

Het griekse woord dat in Johannes 1:1 als *Woord* is vertaald is *Logos*, dat „woordvoerder” of „degene die spreekt” betekent. Het was de *Logos* — de Woordvoerder, het Woord van het Gezin van God — die „sprak en het [het heeal, de schepping] was er” door de kracht van de Geest van God (Ps. 33:6-9; 104:30). Alles werd op deze wijze geschapen en gemaakt door het goddelijke wezen dat later de mens Jezus Christus werd.

Bijna 2000 jaar geleden werd ditzelfde goddelijke wezen in de maagd Maria verwekt door God die, door deze bovennatuurlijke verwekking, zijn Vader werd. In de prehistorische periode van Johannes 1:1 was het Woord echter de Zoon van God nog niet. Pas later werd het Gods Zoon „gemaakt” door verwekt te worden door God en als een menselijk wezen uit Maria te worden geboren.

3. Is het Gezin van God eeuwig? Ps. 90:2; 102:26-28.

Beide leden van de Godheid hebben altijd bestaan, maar ons eindige menselijke verstand kan dit niet goed begrijpen. We kunnen evenwel ook niet echt begrijpen wat elektriciteit is, maar we weten dat elektriciteit bestaat.

Maar wat heeft dit alles nu te maken met het feit dat u bent geboren om te heersen?

Alles! Want God is op dit huidige ogenblik bezig zijn universum-besturend Gezin uit te breiden. En u kunt van dat eeuwige, uit geest samengestelde Gezin lid worden.

4. Naar wiens „beeld” en „gelijkenis” is de

MINISTUDIE

mens geschapen? Gen. 1:26-27.

In overeenstemming met het patroon dat God voor alle levensvormen heeft ontworpen, plant iedere soort zich voort volgens zijn eigen aard. En zoals ieder plantaardig of dierlijk leven zich naar zijn eigen aard voortplant, zo planten mensen zich voort als mensen. Maar in tegenstelling tot alle diersoorten werd de mens geschapen naar Gods eigen „beeld” en „gelijkenis”. God maakte de mens als Zichzelf — met dezelfde vorm en gestalte. En nu is Hij bezig met het proces de mens naar zijn eigen aard te creëren.

Let nog eens goed op wat God in Genesis 1:26 zei: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld.” Het oorspronkelijke hebreuws van deze tekst impliceert veel meer dan alleen de uiterlijke vorm en gestalte van God. „Beeld” heeft ook betrekking op verstand en karakter. Het was Gods bedoeling dat de mens, aan wie Hij de gave van een denkend, redenerend verstand schonk, hetzelfde verstand en karakter zou ontwikkelen als God zelf heeft.

De kenmerken van het menselijk verstand en karakter maken de mens waarlijk tot een unieke fysieke creatie van God. God heeft een aantal van zijn eigen eigenschappen tevens aan de mens verleend en Hij verwacht van ons dat wij het „beeld” van Gods volmaakte verstand en heilige karakter ontwikkelen. Ieder mens van verleden, heden en toekomst heeft het ontzagwekkende potentieel om een letterlijk kind van God te worden.

5. Is God, zoals een pottenbakker met klei, nog altijd bezig met het proces de mens te vormen en te kneden? Jes. 64:8. Realiseerde Job zich dat God iets bijzonders aan het vormen was tijdens zijn leven? Job 14:14-15.

Let op het laatste gedeelte van vers 15: „Naar het maaksel uwer handen zoudt Gij verlangen.” Het „maaksel” is Job. Job wist dat hij in de handen van de Meesterpottenbakker een product van goddelijk vakmanschap was.

6. Worden de door de Geest verwekte kinderen van God klaarblijkelijk door God gevormd voor een speciaal doel? Ef. 2:10.

In het Nieuwe Testament heeft „wij” meestal betrekking op Gods door zijn Geest verwekte kinderen, zoals Paulus in vers 10 bedoelde. Gods verwekte zonen zijn zijn „maaksel”. Zij worden „in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen”.

Door de kracht van de heilige Geest die Hij in zijn kinderen heeft geplaatst (na hun bekering en doop), is God bezig in zijn mensen zijn volmaakte karakter te vormen. Met hun gehoorzame medewerking scheidt Hij in hen zijn eigen karakterbeeld. Hij scheidt hen zo dat zij het allergrootste meester-

werk van al zijn scheppingswerken zijn: individuele wezens die uiteindelijk in staat zullen zijn de ontzagwekkende krachten van het Gezin van God te hanteren.

En daarom is de mens, in zijn hoedanigheid van fysiek schepsel, slechts de eerste fase van dit scheppingsproces. Het kleimodel moet door ervaring, en met de hulp van Gods heilige Geest, worden gevormd in het voltooide geestelijke meesterwerk dat hetzelfde karakter bezit als God.

Een analogie van dit proces is te zien in een rups die een metamorfose doormaakt en daaruit als een prachtige vlinder tevoorschijn komt.

De mens moet een geestelijke metamorfose of gedaantewisseling ondergaan en veranderen in een volmaakt, geestelijk wezen dat lid is van het verheven Gezin van God.

7. Laat God duidelijk zien dat zijn plan is zijn goddelijke Gezin met vele zonen uit te breiden? Hebr. 2:9-10; Openb. 21:7. Is Jezus Christus in feite de eerste van vele zonen van God? Rom. 8:29; Kol. 1:18.

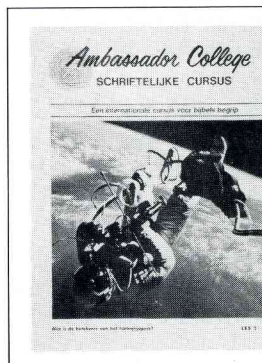
Het gelijkvormig worden aan het beeld van Christus betekent te worden als Hij — verheerlijkt te worden zoals Hij verheerlijkt is — deel te worden van het verheven Gezin van God zoals Christus dat nu reeds is.

8. Wat moet er evenwel eerst met de uit vlees en bloed bestaande mens gebeuren alvorens hij Gods Gezin kan binnengaan? 1 Kor. 15:49-53; Joh. 3:3-8.

Jezus zei dat wij „wedergeboren” moeten worden — veranderd in geest. Ja, nogmaals worden geboren — maar dan uit de Geest van God als goddelijke Zonen in het Gezin van God!

Volgende maand zullen we meer van deze ongelooflijke wonderbaarlijke waarheid bestuderen. We zullen dan zien hoe het leven als machtige geestelijke wezens zal zijn, te leven en samen te werken met Jezus Christus en andere wedergeboren leden van Gods universum-besturende Gezin.

(Wordt vervolgd)

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

Een brief van Christus aan u!

Stelt u zich eens voor dat u per expresse een brief van Christus zelf ontvangt, met daarin speciaal voor u vandaag onderricht en bemoediging. Ongelooflijk? Toch niet: u hebt zo'n brief ontvangen!

David Albert

Het is waar! Wij zijn ongelooflijk gezegend met de ontvangst van een speciale brief van Christus aan ieder van ons die in deze tijd lid van Gods Kerk is.

Het is een persoonlijke boodschap, die een fabelachtige gelegenheid aankondigt, vier inspirende beloften doet, en verder een ernstige vermaning geeft. En deze brief is in z'n geheel positief en bevat geen woord van kritiek.

Deze brief, gericht aan het Filadelfia-tijdperk van Gods Kerk, is te vinden in Openbaring 3:7-13.

Hij mag dan wel slechts zeven verzen lang zijn, maar hij is vol betekenis.

Ken de Auteur

Om deze brief ten volle te kunnen waarderen, moet u eerst kennis maken met de Auteur ervan, die zichzelf in Openbaring 1:10-20 in zijn tegenwoordige hoedanigheid beschrijft. Lees deze verbijsterende beschrijving van de levende Jezus Christus voordat u een poging doet iets van zijn boodschap tot u te nemen.

Begrijp het mysterie van de zeven sterren en de gouden kandelaren, die de zeven tijdperken van Gods Kerk voorstellen, en die elkaar vanaf de eerste eeuw tot Christus' tweede

komst opvolgen (vers 20). Laat u niet ontgaan dat Christus zich vanaf het begin vereenzelvigd met de persoon, die zich bevindt „te midden van de kandelaren” (vers 13), zijn Kerk door de eeuwen heen.

Vergelijk Mattheüs 16:18 en 28:20. Christus beloofde zijn ware Kerk te bouwen en tot aan het einde van dit tijdperk met haar te zijn. En Christus is vandaag met ons. Hij leidt onze activiteiten en helpt en inspireert ons om tot het einde vol te houden.

Wanneer u zich volkomen vertrouwd hebt gemaakt met de goddelijke Auteur van de brieven aan de zeven tijdperken van de Kerk, dan bent u gereed om de brief die God aan ons — het Filadelfia-tijdperk — heeft geschreven, te bestuderen.

Elke brief begint met een aanhef, waarin Jezus Christus, het levende Hoofd van Gods Kerk zich voor ieder tijdperk van de Kerk legitimeert. En dat doet Hij telkens op een andere wijze. In het geval van de eerste vijf gemeenten doet Hij dat door te verwijzen naar gedeelten van de beschrijving die u in Openbaring 1 aantreft — de sterren, de kandelaren, het zwaard.

Het is opmerkelijk dat de aanhef van de brief aan de gemeente van Filadelfia volkomen anders is. Er worden geheel nieuwe begrippen geïntroduceerd. Deze brief aan het Filadelfia-tijdperk is van meet af aan

verschillend van de andere en hoe meer u ermee vertrouwd raakt, des te beter zult u zich realiseren hoe hij in ieder opzicht anders is.

De sleutel en de deur

Het eerste vers van de brief (Openb. 3:7) introduceert twee tot nu toe nog niet genoemde begrippen: de sleutel van David, en de open en de gesloten deur. Waar staan deze begrippen voor en waarom komen ze hier in de brief aan het zesde tijdperk plotseling ter sprake? Nu beginnen we het unieke van de boodschap aan onze Kerk te zien.

U kunt tegenwoordig niet in Gods Kerk zijn zonder iets van de sleutel van David af te weten. Lukas 1:32-33 leent zich uitstekend om te beginnen deze essentiële waarheid te ontsluiten. Lukas laat zien dat God de Vader aan dezelfde Jezus Christus, over wie we hebben gelezen, „de troon van zijn vader David [zal] geven, en [dat] Hij . . . als koning over het huis van Jakob [zal] heersen tot in eeuwigheid”.

Wij in Gods Kerk weten wat dat betekent. Wij weten dat de troon van David tot op heden is blijven bestaan, en dat Christus komt om op die troon plaats te nemen en om te heersen over het Huis Israel. Wij kennen eveneens de huidige identiteit van Israel, die een van de belangrijkste sleutels is voor de ontsluiting van de betekenis van de bijbelse profetieën.

Omdat wij deze sleutel bezitten, weten wij dat de meeste profetieën geschreven zijn voor en over het Israëls van de laatste dagen van dit tijdperk. Wij weten dat God een waarschuwend boodschap aan Israël wil laten brengen (Jes. 58:1), en wij weten wie Israël is, zodat wij ons in ons Werk op hen kunnen richten.

Het Sardis-tijdperk van Gods Kerk wilde deze uiterst belangrijke waarheid niet accepteren toen God Herbert W. Armstrong gebruikte om haar te openbaren. Ten dele door deze sleutelwaarheid werd de heer Armstrong gedwongen zijn betrekkingen met de Kerk van dat tijdperk te verbreken.

Is het niet fascinerend dat dit het allereerste begrip is dat Christus gebruikt om zich aan onze Kerk bekend te maken? Het was een van de voornaamste waarheden die het vijfde en zesde tijdperk van Gods Kerk van elkaar scheidden; het was deze waarheid die de ogen van de heer Armstrong opende voor de betekenis van de bijbelse profetieën en het Werk dat hij moest doen.

Hoe staat het met de open deur? De uitdrukking „een geopende deur” wijst op een gelegenheid het Evangelie te prediken (1 Kor. 16:9; 2 Kor. 2:12). Christus wijst er hier op dat de Filadelfia-kerk, zoals geen ander tijdperk, de gelegenheid krijgt het Evangelie te prediken.

Wat een schril contrast met andere tijdperken toen er dikwijls op het in bezit hebben van een Bijbel al de doodstraf stond! In tegenstelling hiermee hebben ons, om het Woord met kracht te verkondigen, vanaf het begin van ons tijdperk zowel het gedrukte woord als elektronische media ter beschikking gestaan. Bovendien hebben we in de Verenigde Staten steeds godsdienst- en persvrijheid en overvloedige welvaart gehad, die nodig zijn om het Werk te kunnen doen (vergelijk dit met de armoede van tenminste één eerder tijdperk — Openbaring 2:9).

Deze opmerkelijke en zeldzame samenloop van omstandigheden heeft in deze tijd, in de geschiedenis van Gods Kerk, deze speciale gelegenheid geschapen om het Evangelie van het Koninkrijk van God aan alle volken te prediken.

Zie het „zie”

Let nu op vers 8: „Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven.” *Zie* betekent: kijk naar, geef aandacht aan, let speciaal op.

Laten we dit ook inderdaad doen! Vergelijk het met wat Christus over de werken van de andere tijdperken zegt. Nergens zegt Hij „zie” van hun werken. In onze brief gebruikt Christus het woord *zie* drie keer.

Inderdaad, ons Werk van vandaag is iets om speciaal op te letten. In de loop der eeuwen is er in de geschiedenis van Gods Kerk nooit iets derges-

De Filadelfia-kerk neemt de Bijbel letterlijk en leeft naar wat deze zegt, houdt Gods geboden en gebruikt officieel de naam van God.

lijks voorgekomen. Wij moeten ervoor waken om nonchalant met onze opdracht om te springen. God zelf zegt ons speciale aandacht te schenken aan wat Hij in onze tijd doet, en dit diep tot ons te laten doordringen.

„Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten” (Openb. 3:8). Geen enkel menselijk wezen kan dit Werk stoppen. Jezus Christus, Gods almachtige Zoon, heeft beloofd de deur van dit Werk open te houden, totdat Hij gereed is om haar te sluiten; daarna zal niemand de deur weer kunnen openen. De prediking van het Evangelie als een getuigenis voor alle volken is van wezenlijk

belang voor het plan van God.

Impliceert dit dat de Filadelfia-kerk groot en machtig zal worden? Niet in het minst. Christus herinnert ons eraan: „Want gij hebt [slechts] kleine kracht” (vers 8). Met een ledental van minder dan 100.000 worden we door de wereld slechts als een kleine sekte beschouwd. Maar onze stem en boodschap zijn ongekend krachtig vergeleken met onze geringe omvang; God vermeerderd op vele manieren onze macht en effectiviteit.

Vers 8 besluit met de redenen waarom wij in dienst van God veel kunnen presteren. God zegt: „Gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend.”

De Filadelfia-kerk heeft altijd onder Gods naam bekendgestaan. Wij heten „De Kerk van God”, dit in onderscheid met andere kerken die God uit hun naam weglaten en in plaats daarvan de naam van een man, een doctrine, een methode of een bepaald type kerkelijk bestuur gebruiken. De Filadelfia-kerk neemt de Bijbel letterlijk en leeft naar wat deze zegt, houdt Gods geboden en gebruikt officieel de naam van God.

Speciale beloften

Wat in de verzen 9 en 10 van Openbaring 3 volgt, zijn de eerste twee van vier speciale beloften in deze brief. Deze beloften worden opnieuw ingeleid met het aandacht vragende woord *zie*.

„Zie, ik geef u sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen, en zich nederwerpen voor uw voeten, en erkennen, dat Ik u heb liefgehad. Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen.”

De „synagoge des satans” is niets anders dan de valse kerken van Satan. Dat zij zeggen Joden te zijn betekent eenvoudig dat zij beweren Gods ware, uitverkoren volk te zijn (Rom. 2:28-29). Dat zijn zij natuurlijk niet, „maar [zij] liegen”.

Dat gedeelte van vers 9 is gemakkelijk te begrijpen, maar God herhaalt het „zie” wanneer Hij ons vertelt wat Hij deze valse geestelijke Joden in de toekomst zal laten doen: „Zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich nederwerpen [Statenvert.: „aanbidden”] voor uw voeten”.

Hoe zouden menselijke wezens andere menselijke wezens kunnen aanbidden zonder afgoderij te plegen? Er is slechts één uitleg mogelijk. Degenen die aanbeden worden, zullen van menselijk in goddelijk veranderd zijn! Zij zullen God zijn geworden! De Filadelfia-kerk weet dat dit precies ons ongelooflijk menselijk potentieel is. Als er in de Bijbel hierover geen andere verzen stonden zou dit ene vers al volstaan om onze bestemming als letterlijke zonen van God te openbaren. Deze Kerk kent het uiteindelijke doel van het menselijk leven.

Wat wil God dat de valse kerken zullen leren uit de aanbeding van degenen die veranderd zullen zijn in letterlijke, uit geest geboren zonen van God? „Dat Ik u heb liefgehad.”

God heeft deze Kerk lief. Weldra zal Hij de gehele mensheid doen weten hoe lief Hij deze Kerk, die in zijn ogen zo bijzonder is, heeft en hoeveel Hij om haar geeft.

Wanneer Christus tot de andere tijdperken van de Kerk spreekt, heeft Hij voor elk een woord van kritiek en, in sommige gevallen, een strenge berisping.

Zie bijvoorbeeld Openbaring 2:4, waar Christus tot het Efeze-tijdperk spreekt: „Maar ik heb tegen u.” En Openbaring 2:14 en 20, tot resp. Pergamum en Thyatira: „Maar ik heb enkele dingen tegen u”, en: „Maar ik heb tegen u.”

Zie Openbaring 3:1: Christus vertelt het Sardis-tijdperk eenvoudig dat zij geestelijk dood zijn, en in Openbaring 3:16-17 beschrijft Hij de Laodiceeërs als „lauw”, „ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt”.

Als God dergelijke gevoelens had ten aanzien van de Filadelfia-kerk, zou Hij dat openlijk zeggen, want Hij schroomt niet om kritiek te leveren waar dat nodig is. Hoe opmerkelijk is het dan dat wij dergelijke woorden van kritiek of berisping in onze brief

niet vinden. De brief is geheel positief, hetgeen wijst op het genoegen dat God aan deze Kerk, waarvan Hijzelf zegt intens te houden, beleeft.

Is het daarom niet bedroevend en ironisch dat er mensen zijn die beïnvloed worden door de onzichtbare vijand — Satan — en vervuld worden van bitterheid en wrok, en vervolgens de Kerk en het Werk aanvallen en bekritisieren, terwijl God Zelf niet de gelegenheid te baat neemt om iets tegen deze Kerk in te brengen? Neem nooit deel aan zulke door Satan geïnspireerde aanvallen op Gods Kerk (Openb. 12:10). Bekritiseer de Kerk, die God zegt

**Omdat gij het bevel
bewaard hebt om Mij
te blijven verwachten,
zal ook Ik u bewaren
voor de ure der
verzoeking, die over
de gehele wereld
komen zal . . .**

lief te hebben, niet.

Wat zal er in de toekomst met de Filadelfia-kerk gebeuren, wanneer de wereld vlak voor de laatste holocaust staat? Zullen wij ook in de Grote Verdrukking moeten lijden?

Nee! Dat is de tweede van de vier speciale beloften. „Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen” (Openb. 3:10). Wij zullen beschermd worden in de tumultueuze dagen die vóór ons liggen, maar er zijn enige belangrijke voorwaarden die we dienen te begrijpen.

De Vertaling van Petrus Canisius

geeft het eerste gedeelte van vers 10 als volgt weer: „Omdat ge mijn bevel tot volharding bewaard hebt . . .”

Om ons te kwalificeren voor Gods bescherming moeten we Gods onderrecht ter harte nemen. Evenals Christus in Mattheüs 24:13 zegt: „Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.” Wij moeten volharden, geduld oefenen, blijven verwachten, overwinnen, standvastig zijn.

Er zal voor een plaats van bescherming worden gezorgd voor de Kerk die trouw is geweest (Openb. 12:14). Daar zal God de Filadelfia-kerk gedurende de drieënehalf jaar van de Grote Verdrukking tegen Satans toorn beschermen. Op die plaats zal onze laatste voorbereiding plaatsvinden en zullen wij vóór de wederkomst van Christus nog een extra groei doormaken.

Het woord van vermaning

Vervolgens komt het voornaamste woord van instructie of vermaning van de brief. Hier wordt een ernstige waarschuwing gegeven: „Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme” (Openb. 3:11).

Christus zegt ons hier dat Hij weldra komt en dat wij niet lang hoeven wachten. Laten we niet zeggen: „Mijn heer blijft uit”, wat sommigen zullen doen (Matth. 24:48). In plaats daarvan zouden we met Christus moeten zeggen: „Wij moeten werken de werken desgenen, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht, waarin niemand werken kan” (Joh. 9:4).

Waarom moeten we volharden en vasthouden tot het einde? Christus geeft het antwoord in ondubbelzinnige bewoordingen: „Opdat niemand uw kroon neme” (Openb. 3:11). Als u niet tot het einde volhardt, zal iemand anders uw kroon, uw beloning, uw functie en positie in het Koninkrijk van God nemen. Waarom? Omdat u daar niet zult zijn!

Is het egoïstisch om uw beloning in Gods Koninkrijk te wensen? Was de apostel Paulus egoïstisch? Hij zag ernaar uit zijn kroon in ontvangst te nemen (2 Tim. 4:7-8). Paulus was aan het einde van zijn werk gekomen. Hij wist dat zijn dood nabij was (vers

6), maar hij wist ook: „Voorts ligt voor mij gereed de krans [kroon] der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven.”

Paulus zag dus heel duidelijk uit naar zijn beloning, en dat is niet slecht of verkeerd. God wil ons met de belofte van onze beloning stimuleren en inspireren, ons helpen te volharden ondanks sterke tegenstand.

We behoren er echter niet slechts op uit te zijn alleen onze eigen kroon te krijgen. We behoren er eveneens verlangend naar uit te zien dat de andere trouwe dienaren van God hun beloning in ontvangst nemen. Paulus kende dat verlangen: „Doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad” (vers 8).

Een van onze grootste beloningen zal zijn onze medeheiligen en broeders hun kroon in ontvangst te zien nemen en te horen dat hun wordt gezegd: „Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf . . . ga in tot het feest van uw heer” (Matth. 25:21). Wat een tijd van geluk zal dat zijn!

De laatste twee beloften

Misschien denkt iemand dat Christus, na al de positieve en inspirerende dingen die Hij reeds in deze brief heeft gezegd, zou eindigen met een vermanende of instructieve opmerking. Maar nee, Christus geeft twee extra beloften om ons te bemoeiden.

De eerste staat in vers 12: „Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods.” Zuilen of pilaren zijn, volgens Galaten 2:9, leiders. Wij zijn geroepen om leiders te worden in Gods komende Koninkrijk en Hem te dienen op zijn hoofdkwartier.

Daar is een reden voor: wij zijn, wellicht meer dan de christenen van andere tijdperken, getraind om het idee van regeren vanuit een hoofdkwartier te begrijpen. Wij zijn goed georganiseerd en getraind in Gods regeringssysteem.

Vanuit bouwtechnisch standpunt kan er eveneens veel over pilaren worden gezegd. Pilaren vormen de typische hoofdkenmerken van een gebouw, zoals het Ambassador Auditorium in Pasadena, het gebouw dat

is opgedragen aan Gods eer. Het zijn de belangrijkste ondersteuningselementen. Ze zijn zowel mooi als functioneel.

Twee eigenschappen van pilaren verdienen speciale aandacht:

1) Ze kunnen het gewicht van een dak of plafond dragen. Ze staan rechtop onder de last, kunnen druk verdragen, en zijn zelfs stabiel in die positie.

2) Ze kunnen zo nodig alleen staan. Ze hebben geen zijdelingse ondersteuning nodig als zij recht op de fundering worden geplaatst. Wanneer alle andere delen van een gebouw reeds zijn verdwenen, kun-

**God heeft deze Kerk
lief. Weldra zal Hij
de gehele mensheid
doen weten hoe lief
Hij deze Kerk, die in
zijn ogen zo bijzonder
is, heeft en hoeveel
Hij om haar geeft.**

nen de pilaren er zelfs eeuwen later nog steeds staan.

Daarin schuilt voor ons allen een les. Ook ons wordt geboden „om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden” (Ef. 6:13-14).

Als wij eenmaal in Gods Koninkrijk zijn, zullen we „niet meer daaruit gaan” (Openb. 3:12). Dit betekent niet dat we in Gods hoofdstad krijsgeslagenen zullen zijn. Verre van dat! We zullen in dienst van God door het universum reizen.

Met andere woorden, wij zullen nooit afvallig worden of onze positie verliezen, als we deze eenmaal hebben bereikt. We zullen voor eeuwig veilig en zeker zijn. Zoals we weten is dat nu nog niet het geval.

Onze nieuwe naam

De laatste belofte betreft onze nieuwe naam. Openbaring 3:12 openbaart: „En Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God, en mijn nieuwe naam.”

Als zonen van God zullen we allen de familienaam van God dragen. Ook zullen we genoemd worden met de naam van het nieuwe Jeruzalem, die zal aanduiden waar en hoe we dienen. Ook wij zullen Christus' nieuwe naam dragen als zijn broeders en medediensers van zijn Vader.

Daarnaast zullen we waarschijnlijk nog onze eigen nieuwe naam hebben, zoals uit Openbaring 2:17 valt op te maken. Ongetwijfeld zal deze naam ons goed beschrijven en passen bij onze talenten, werken en verrichtingen. Het zal een prachtigklinkende naam zijn, een eretitel en rang voor eeuwig.

Denk u eens in: deze naam zal alleen van u zijn. Niemand anders zal hem dragen. Hij zal identificeren wie en wat u voor alle eeuwigheid bent. Zal het niet fascinerend zijn om te zien welke nieuwe naam God voor ieder van ons in gedachten heeft?

„Die hore”

Het laatste vers van de brief die Christus aan ons schreef, biedt dezelfde vermaning die Christus tot alle tijdperken van de Kerk richt: „Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.” Dit betekent dat we moeten weten wat er in de brieven aan elk van de zeven gemeenten staat — dat we alle problemen en dwalingen die daarin ter sprake komen dienen te vermijden.

Maar het is in het bijzonder van belang de brief die Christus aan ons Filadelfia-tijdperk heeft geschreven goed te begrijpen.

Hoort u deze boodschap? Neemt u de rijke betekenis ervan volledig in u op? Wordt u erdoor geïnspireerd? Reageert u erop zoals God wil: met goede werken en standvastige volharding? Vormt deze brief, die Christus speciaal voor u en mij heeft geschreven, ons denken en doen?

Als dat zo is — als we trouw zijn en tot het einde volharden — dan zullen we in leven zijn als het allemaal werkelijkheid wordt! □

Wat is het doel van het moderne onderwijs?

De meeste onderwijskrachten weten geen antwoord op de vragen: Wat is de mens? Wat is het doel van het leven? En jij?

Herbert W. Armstrong

Nu heeft men het over de *onderwijs*explosie. We hebben al atoom-explosies en waterstof-bomexplosies gehad. De bevolkingsexplosie van de komende 20 jaar zou zelfs een nog dodelijker bedreiging kunnen vormen. En nu hoort men over de onderwijsexplosie.

Er is absoluut niets wat belangrijker voor je kan zijn! Het toekomstige welzijn en zelfs het bestaan van de beschaving is afhankelijk van het onderwijssysteem.

Er zijn maar weinig mensen die zich dat realiseren. En om openhartig te zijn, doe *jij* dat? Wees er maar niet al te zeker van!

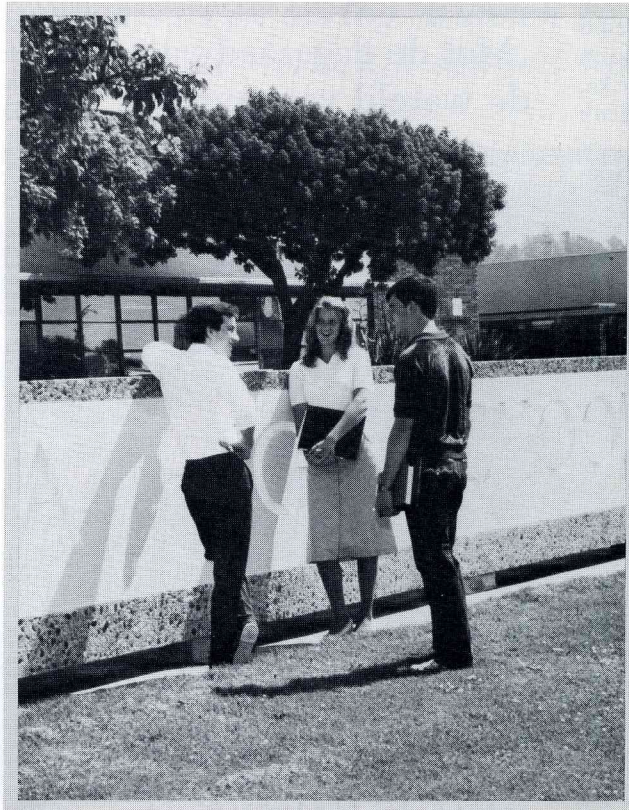
Ik vind het noodzakelijk om deze maand onze lezers over de hele wereld op de hoogte te stellen van de bestaande feiten — feiten die je moet kennen — en toch doen weinigen dat. Het onderwijs is iets dat we geneigd zijn als vanzelfsprekend aan te nemen — kritiekloos. Toch — en dat heb ik al eerder gezegd — is er iets op misdadige wijze mis met het huidige onderwijssysteem.

De structuur van het hedendaagse onderwijs wordt verondersteld heel geavanceerd te zijn. Men denkt dat het peil zeer hoog is. Deze scholen, inclusief de colleges en universiteiten, worden verondersteld zeer ontwikkelde en intellectuele mensen

voort te brengen — een hoog beschavingspeil te produceren.

Ik zeg, *worden verondersteld*.

En in alle oprechtheid, heb jij deze veronderstelling niet geaccepteerd?

teerd? Het moderne schoolsysteem wordt algemeen geaccepteerd. De mensen aanvaarden het als min of meer perfect. Het lijkt belachelijk om het onderwijssysteem van deze wereld of het peil daarvan te bekritisieren. Dat komt doordat de mensen geneigd zijn om te accepteren wat algemeen door het publiek aanvaard wordt — om alles wat populair is zorgeloos en zonder kri-

tiek als vanzelfsprekend te accepteren.

Het wordt tijd dat we onze ogen openen — *en ons verstand!*

Vele prominente onderwijskundigen beseffen dat er iets mis is. En toch zijn er maar weinig onder hen die inzien wat het echte probleem is. Weinigen begrijpen wat er fundamenteel verkeerd is. Maar ieder van hen erkent dat hij totaal niet bij machte is om er verandering in te brengen.

Het echte probleem ligt veel dieper dan zelfs de onderwijskundigen beseffen. Zij zijn zelf het product van dit onderwijssysteem. Ze zijn er geheel van doortrokken. Zij hebben dat wat fundamenteel verkeerd is geabsorbeerd en het geaccepteerd.

Dat wat verkeerd is, heeft niet alleen invloed op jonge kinderen. Het heeft invloed op jou! Het heeft invloed op jouw toekomst. De hele maatschappij van de tegenwoordige wereld is het resultaat van de leiders van deze tijd en die van de voorafgaande jaren. En de leiders zijn het product van het onderwijs en zijn dat altijd geweest.

In feite bereidt het onderwijs deze wereld voor op de vernietiging van de wereld — het opblazen van alle leven op aarde.

Waar zit de fout? Zowel in **WAT** er onderwezen wordt als in **HOE** dat gedaan wordt.

Het grootste kwaad in het **HOE** is

Foto Scott Smith

eenvoudig dit: van de eerste klas af bestaat het onderwijs aan de kinderen uit een systeem van hersenspoeling. Ik heb het gezien als een klaslokaal vol leerlingetjes, ieder met een trechter bovenin zijn hoofd, waarin de leraar uit een kan een brouwsel giet van kant en klare ideeën, theorieën, vergissingen, feiten en veronderstelde feiten, waarheden en onwaarheden. Het is een proces van geheugentraining. Het kind wordt ertoe geleid zonder kritiek alles te aanvaarden wat de leraar of het leerboek zegt.

Maar dat is nog niet alles. Na de eeuwwisseling hebben de onderwijskundigen John Dewey gevolgd in de nieuwe theorie dat het onderwijs geen voorbereiding op het leven moet zijn, maar eerder een deel van het leven. Tegen 1930 werd het systeem dat „progressief onderwijs” genoemd werd, overgenomen door de lagere en middelbare scholen in heel Amerika. Al snel werd er minder nadruk gelegd op de leerboeken.

Het „moderne” concept van experimentatie en „zelfdiscipline” werd mode. Maar dit werd heel snel een systeem van grote toegevendheid. Er werd afgestapt van de discipline opgelegd door de leraar. De kinderen, die overgelaten werden aan hun „zelfdiscipline”, volgden hun impulsen. Maar al te vaak liet de woeste kant van de menselijke natuur zich gelden.

Dit opgeven van de discipline heeft eigenlijk de vooruitgang van het onderwijs vertraagd. Kinderen moet geleerd worden om goed op te letten. Ze moeten luisteren als de leraar iets zegt. Hun moet geleerd worden zich te concentreren op de les waar ze mee bezig zijn, zowel tijdens de studieuuren als in de les zelf.

Tot zover de methode van het lesgeven — het HOE. Dit is een redactioneel artikel, geen wijdlopieg boek over al de verschillende punten van onderwijstechniek. Maar ik wil dat onze lezers op de hoogte zijn van de fundamentele waarheid dat de onderwijsmethode ons de gewoonte bijbrengt van het aanvaarden — van zorgeloos en als vanzelfsprekend aannemen — zonder kritiek — wat algemeen geaccepteerd wordt. De publieke of algemene aanvaarding maakt een verkeerd iets niet goed. En het heersen-

de onderwijssysteem wordt nu als vanzelfsprekend aanvaard.

Laten we nu eens kijken naar het WAT! De meest belangrijke basiskennis die verspreid zou moeten worden is het antwoord op de vragen: *wat is de mens* — wat is het *doel* van het leven — wat is de ware *betekenis* ervan? Zijn we met een speciaal doel hier op aarde geplaatst door een oppermachtige, levende Schepper? Bestaat er een dergelijke Schepper? Is direct persoonlijk contact met God mogelijk, wenselijk of noodzakelijk? Wat heeft de realiteit van God, en het doel dat wordt verwezenlijkt met ons te maken — op welke wijze heeft het betrekking op ons dagelijks leven, ons welzijn — ons succes?

Met de dageraad van de wereld van morgen zal er een nieuw onderwijssysteem ontluiken! Het zal de weg wijzen naar wereldvrede . . .

Wat is de weg naar vrede — tussen personen, thuis, tussen groepen, tussen naties? Zijn er vastomlijnde WETTEN VOOR SUCCES — en wat is succes? Wat zijn de ZUIVERE WAARDEN — en hoe kunnen we de valse onderscheiden en vermijden? Wat zijn de goede doelstellingen in het leven?

De juiste antwoorden hierop zouden het doel van het onderwijs moeten zijn. Toch verspreidt het moderne onderwijs deze kennis niet. De onderwijskundigen kennen de antwoorden niet.

En waarom niet? Omdat ze de BASIS zelf van alle kennis negeren en verwerpen. Al deze zeer essentiële kennis is onbereikbaar voor de mens alleen. Ze is geopenbaard. Maar de openbaring is verworpen.

Als een fabrikant een televisietoestel op de markt brengt, een wasmachine of een auto, doet hij een hand-

leiding bij zijn product. De grote Fabrikant is God. Hij ontwierp en schiep de menselijke familie en plaatste haar op aarde. En Hij gaf ook een handleiding mee voor zijn product.

Weinig mensen weten wat de Bijbel eigenlijk is. Het is de handleiding, het instructieboek van God voor de mensheid. Het openbaart basiskennis die niet op andere wijze door de mens verkregen kan worden.

De Bijbel is GEEN sentimenteel religieus boek, zoals de meeste mensen over godsdienst denken. Het bevat de basis van alle kennis — of dat nu van de wetenschap is, van de geschiedenis, van de psychologie, van de genetica, van gezonde zakenprincipes, van de gezondheid (om de behoefte aan de medische wetenschap te elimineren), van internationale betrekkingen, van regering, van gezinsrelaties, van sex, of van de sociale wetenschap — de basis en het fundament van ALLE takken van kennis. De Bijbel is het *beginpunt*. Het verschaft de juiste benadering tot het verkrijgen van ontdekbare kennis.

Het tegenwoordige onderwijs heeft diezelfde bron van kennis verworpen. Onder het mom van „kennis” tast het rond in onwetendheid. Het verspreidt alleen materialistische „kennis”, die in feite een mengsel is van waarheid en vergissing, van feiten en veronderstellingen.

Op het moment dat een baby geboren wordt, weet hij absoluut niets. Alle kennis die hij heeft, is zijn verstand binnengekomen via een van de vijf zintuigen. Hem werd geleerd om min of meer blindelings en zonder kritiek te aanvaarden wat algemeen aanvaard en onderwezen wordt — een mengsel van waarheid en vergissing.

Dit is een fataal mengsel. Hij begon op het nulpunt. Hoe verder hij reist in de richting van valse theorieën en vergissingen, hoe meer hij moet afleren voordat hij terug kan komen op het nulpunt en helemaal van voren af aan kan beginnen in de richting van de waarheid.

Het juiste schoolonderwijs moet natuurlijk beginnen met lezen, schrijven en rekenen, voorafgegaan door een goede start thuis. Men zou hem de basiskennis moeten bijbrengen — de zuivere waarden — de betekenis
(Zie verder pagina 22)

Welke vredesbeweging zal de oorlog uitbannen?

De vredesdemonstraties krijgen steeds meer steun in de strijd tegen atoomwapens en oorlog. Kunnen zij vrede brengen? Hoe zal de vrede werkelijk een feit worden?

Alan Dean

Wij leven in de meest beangstigende tijd in de geschiedenis van de mensheid. De mens staat op de rand van de nucleaire vernietiging.

Over de hele wereld nemen mensen uit alle maatschappelijke kringen deel aan vredesbewegingen. Het gaat niet langer alleen om jonge studenten, ook mensen van middelbare leeftijd — en zelfs ouderen — marcheren mee en spreken zich uit tegen atoomwapens en oorlog.

Zal dit massale publieke

zeldzaamheid geweest in de geschiedenis van de mensheid. Een statisticus heeft uitgerekend dat er in de 5.560 jaar van de opgetekende geschiedenis 14.531 oorlogen hebben plaatsgevonden, oftewel 2,6 per jaar. Hij berekende dat er van 185 generaties maar 10 geheel vrij geweest zijn van oorlog.

Het verlangen naar vrede is ook niets nieuws. Gedurende de laatste 300 jaar zijn er veel bewegingen ge-

weest die voor eens en voor altijd een eind wilden maken aan oorlog.

Omstreeks 1700 heersten er sterke gevoelens van afkeer tegen de bloedige godsdienstoorlogen die aan die tijd vooraf waren gegaan. Er werden grote plannen gemaakt voor wereldvrede.

Er werden beroemde boeken

verlangen naar vrede de dreigende ramp afwenden? Zal deze vredesbeweging, in tegenstelling tot die van het verleden, uiteindelijk blijven-bren- de vrede gen? Vrede is een

geschreven, zoals *Gulliver's Travels*, waarin het misbruik van macht en de oorlog gehegeld worden.

Een Engelsman, William Penn, verlangde een landenparlement. Oorlogen werden gevoerd volgens de regels, en er bestond zelfs weerzin tegen het uitvinden en gebruiken van nieuwe en wrede wapens. De Zweden weigerden de bajonet te gebruiken tegen de Polen en de Russen, en Lodewijk XV weigerde om het verbeterde buskruit te gebruiken.

Al deze nobele terughoudendheid viel echter weg met de verschrikkingen van de Franse Revolutie. Alle angstvalligheid en beheersing werden vervangen door wreedheid en barbaarsheid. De daaropvolgende Napoleontische oorlogen waren weer even afschrikwekkend en lieten Europa in grote verwoesting achter.

Omstreeks 1800 staken grote vredesbewegingen de kop op, geschokt door deze oorlogen. Het pacifisme werd mode, en er werd veel gesproken over ontwapening. Er werd een aantal aanzienlijke successen geboekt, waarvan er een zelfs nu nog een feit is! De Rush-Bagot overeenkomst van 1816 tussen de Verenigde Staten en Canada slaagde erin alle legers van de grens te verwijderen en maakte deze tot wat de vriendelijkste grens ter wereld genoemd is.

Recente vredesmanifestaties en -betogingen trokken grote menigten mensen. Hier zijn 85.000 mensen bijeen op the Rose bowl in Pasadena, Californië, op 6 juni 1982, de z.g. vredesavond. (foto's Mike Snyder)

Grote mannen hebben hun gewicht in de schaal gelegd voor de ontwapening van de wereld. Tsaar Nicolaas II van Rusland verraste de andere leiders toen hij in 1898 een ontwapeningsconferentie bijeenriep. Deze resulteerde in de mislukte Vredesconferentie in Den Haag, waarmee men gedacht had de internationale problemen op te lossen.

Slechts een paar jaar na deze conferentie, beginnend in augustus 1914, onderging de mensheid de laagste, wreedste oorlog die er ooit uitgevochten was — de Eerste Wereldoorlog.

Het woord vrede werd vergeten toen de Engelse „christenen” vanaf de kansel aangespoord werden de „barbaarse Hunnen” en Duitse „christenen” die aangemoedigd werden voor hun „Vaderland” te vechten, te doden en te verminken.

Na de oorlog (die „de oorlog die aan alle oorlogen een eind moet maken” genoemd werd) bereikte het verlangen naar vrede weer een hoogtepunt. De mens had de vreselijke verwoesting van de moderne oorlogvoering gezien. Mannen als Herbert Hoover, Woodrow Wilson, Bertrand Russell en Aldous Huxley werkten aan een nieuw tijdperk van vrede. Het Pact van Parijs verklaarde de oorlog onwettig en de Volkenbond werd opgericht om een nieuwe orde te bewerkstelligen. De protestantse kerken in de Verenigde Staten verklaarden dat zij geen enkele oorlogspanning zouden „zegenen”.

Plotseling, net als in 1914, werden al deze plannen opzij geveegd door de stormloop van de Tweede Wereldoorlog in 1939. Weer was de vrede vergeten terwijl het vechten en moorden met nog gevaarlijker wapens over de planeet woedde. Miljoenen en miljoenen mensen stierven door de nieuwe wapens. Een nieuw tijdperk werd ingeluid met het gooien van de atoombom op Hiroshima en Nagasaki. We waren het atoomtijdperk ingegaan!

Tegenwoordig hebben we de waterstofbom, maar de angst voor dit ongeloflijk dodelijke wapen heeft geen oorlogen of voorbereidingen daarvoor tegengehouden. Steeds meer geld wordt besteed aan steeds dodelijker wapens die volgens verschillende schattingen een extra vernietigend vermogen hebben van 15 tot 150!

De Verenigde Naties werd opgericht als „de laatste hoop voor de mensheid”, en toch zijn er vanaf het begin voortdurend oorlogen geweest. Verscheidene malen zijn de Verenigde Staten en Rusland dicht bij een totale oorlog geweest.

Van de 50 of meer militaire conflicten sinds de Tweede Wereldoorlog die groot genoeg waren om oorlogen genoemd te worden, hebben meer dan een dozijn de vrede over de hele wereld bedreigd. Het lijkt erop dat de Derde Wereldoorlog ieder moment kan beginnen, losgebroken door een van de tientallen zorgengebieden die liggen te broeien op het wereldtoneel.

We staan op de rand te kijken in de loop van duizenden projectielen met atoomkoppen die klaar staan om afgeschoten te worden door een druk op de knop.

Waarom is er geen vrede? Waarom hebben deze vredesbewegingen het niet kunnen brengen? Waarom hebben de huidige vredesbewegingen geen grotere invloed op de beslissingen van de leiders? Zal het allemaal uitlopen op de vernietiging van de mens?

Al 6000 jaar lang heeft de mens zich ingespannen voor de vrede, terwijl hij vocht in de ene oorlog na de andere. Weten jullie, als de leiders van morgen, de oplossing?

Het goede nieuws is dat de mens niet totaal uitgeroeid zal worden, zelfs al begeeft hij zich iedere dag verder in die richting. Er is een oorzaak voor de oorlog, en er is een oorzaak — een weg — die vrede oplevert.

De mens heeft die weg niet gevonden, hoewel hij geopenbaard wordt in de grootste best-seller van de wereld — de Bijbel. De God die de mens heeft geschapen, belooft dat er vrede zal komen — dat Hij de mens zal redden van de totale vernietiging! God belooft daarna iedere mens de weg te tonen die naar de vrede voert.

Jij kunt die weg nu leren kennen. Ons gratis boekje, **NOOIT EERDER BEGREPEN: *Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen***, zal je laten zien waarom de mens niet in staat is geweest vrede te brengen, en hoe die er toch zal komen. Bestel vandaag je gratis exemplaar. □

WETENSCHAP!

(Vervolg van pagina 7)

denken in beslag van wetenschappers, filosofen, geschiedkundigen — toch kunnen zij alleen voor de dag komen met VERONDERSTELLINGEN, THEORIEËN en HYPOTHESES — niet met BEWIJS — de definitieve WETENSCHAP kunnen ze ALLEEN bereiken door openbaring” (*The Missing Dimension in Sex*, derde editie, 1981, p. 22).

Maar lijkt ik dan niet onontwikkeld?

Dit alles klinkt primitief en onontwikkeld.

Toch verklaart God zelfs dit probleem: het vleselijke, natuurlijke verstand kan de dingen van God niet bevatten. God moet ze aan ons openbaren door zijn Geest (1 Kor. 2:9-12).

Een van de denkbeelden van de kosmologie is de Big Bang-theorie. Volgens deze theorie lag alle materie van het universum aanvankelijk besloten in een superatoom dat miljarden malen kleiner was dan een electron — vele malen kleiner dan iets dat enige microscoop ook maar kan hopen zichtbaar te maken.

De materie waaruit dit tijdschrift bestaat zou besloten hebben gelegen in dat superatoom. Zit u op een stoel? Die zou ook een deel geweest zijn van dat atoom. Bevindt u zich in een gebouw? Het gebouw zat in het superatoom. U woont waarschijnlijk in of bij een dorp of stad. Ook deze zaten besloten in dat superatoom. Uw staat of land zat eveneens in dat oorspronkelijke atoom. De continenten, de oceanen — de hele aarde — zaten in dat superatoom. De maan, de zon, alle sterren in alle melkwegstelsels — tot aan het kleinste stukje materie dat zich nu in het universum bevindt, alles zat besloten in dat superatoom.

En dat superatoom was miljarden malen kleiner dan een electron!

Denk eraan dat dit een wetenschappelijke theorie is.

Het is wetenschappelijk omdat het ontwikkeld is uit de relativiteitstheorie van Einstein. Het is wetenschappelijk omdat het gebaseerd is op de evolutietheorie. Het is wetenschappelijk omdat het de mogelijkheid verwerpt dat er iets bestaat buiten het

fysieke — namelijk God! (Lees 1 Korinthe 2:9-12 nog eens.)

Vergt het geen groot geloof in deze wetenschappelijke theorie, net als in alle elementen van de evolutie? Vraag u eens af: klinkt dat meer ontwikkeld dan „In den beginne schiep God . . .” (Gen. 1:1)?

Een bekend natuurkundige die een theorie over de herkomst van ons zonnestelsel had ontwikkeld, publiceerde zijn bevindingen enkele jaren geleden in een populair wetenschappelijk tijdschrift. Hij besloot zijn artikel met deze zin: „Omdat er in den beginne plasma was.”

„In den beginne was er plasma”?

Ik vind, en ik hoop dat u dat ook vindt (zonder u ervoor te schamen), dat het bijbelverslag in alle opzichten veel beter is. De door God geopenbaarde waarheid is de gezaghebbende bron voor de waarlijk ontwikkelde mens: „In den beginne schiep God . . .” □

HUWELIJK

(Vervolg van pagina 10)

Een belangrijke sleutel tot het bevorderen van een harmonieus huwelijk kunnen we vinden in het onderrecht van Christus in Mattheüs 7:12: „Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus.”

En denk eraan dat de maatstaf waarmee u meet of uw partner beoordeelt dezelfde maatstaf is waarmee u zelf beoordeeld zult worden (vers 2).

Stimuleer elkaar

Geestelijke stimulatie is een machtig werktuig om een huwelijk opwindend en gezond te houden. Zowel man als vrouw zullen een paar van hun gelukkigste momenten beleven als ze praten over ideeën waarover ze hebben nagedacht en die ze willen delen met iemand anders.

Dit uitwisselen van ideeën is iets anders dan het oplossen van conflicten of meningsverschillen. Het betreft de oprechte gedachtenwisseling over een grote variëteit aan verheffende en opvoedkundige onderwerpen.

Om elkaar op deze manier te stimuleren, zouden echtparen er goed aan doen veel te lezen en contact te houden met wat er in de wereld gebeurt. Blijf op de hoogte van het nieuws en van sociale stromingen.

Wees goed ingelicht over een grote verscheidenheid aan onderwerpen.

Wissel gedachten uit met de ander en vraag om een weerwoord. Deze sprankelende conversaties zullen u zeer dierbaar maken voor uw partner en omgekeerd, en uw geest verruimen. Dit zal veel helpen om uw huwelijk levendig te houden.

Vraag ook mensen mee uit of nodig ze uit bij u thuis als u zich dat kunt veroorloven — al is het maar voor een kopje koffie. Deze samenkomsten zullen uw observatievermogen en alertheid opbouwen en scherpen.

Geef u geheel

Inspanning is een ingrediënt dat vaak ontbreekt als een huwelijk stukloopt en uit elkaar valt. Het vergt inspanning om een positieve relatie op te bouwen en een sterke band te houden.

Het gebed van koning David, nadat er een zonde van hem aan het licht was gekomen, kan bemoedigend zijn. U kunt het vinden in Psalm 51. David had grote spijt van zijn fout en had er bitter berouw over. Hij riep tot zijn Schepper: „Scheep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest” (Ps. 51:12).

Net als David kunt u uw problemen aan God voorleggen. Vraag Hem om u een rein hart te scheppen. Bid voor een vaste geest en de moed om naar buiten te treden en de zaken te keren. Mannen, doe de eerste stap tot verzoening. Neem het besluit om er samen voor te gaan zitten om de meningsverschillen weg te strijken en samen een nieuw leven te beginnen.

Kniel samen in gebed voor God: „We zijn al dit ruziën en twisten zo moe, en al deze conflicten die ons ongelukkig en ellendig maken. We zijn het moe om het op onze eigen manier te doen en alles totaal te zien mislukken. Alstublieft, Vader, we willen op uw manier leven. Geef ons onze liefde terug. Geef ons liefde voor elkaar.”

Begin nu aan de liefde te bouwen die God zal verschaffen. Uw huwelijk, met de problemen die erbij horen, hoeft geen onoplosbare puzzel te zijn.

Hernieuw uw huwelijksband, gebaseerd op God en zijn grote liefde, en begin samen aan een huwelijk te bouwen dat overvloedig van geluk, liefde, vervulling en succes! □

Opstanding?

(Vervolg van pagina 2)

onsterfelijk leven — en geen mogelijkheid daartoe — in de sterfelijke mens. GOD ALLEEN bezit inherente onsterfelijkheid! God *is* leven — inherent leven — eeuwig leven! God alleen kan leven schenken! Wij kunnen het slechts als gave van Hem ontvangen!

Geen onsterfelijke ziel

De Bijbel leert ons niet dat de persoon die zondigt voor eeuwig voort zal leven, maar „de ziel die zondigt, DIE ZAL STERVEN” (Ezech. 18:4).

En ALLEN hebben gezondigd! U hebt gezondigd! Miljoenen mensen leren tegenwoordig andere mensen te haten. In tijd van oorlog leren mensen te haten. Bezitten deze mensen eeuwig leven — hebben deze mensen een onsterfelijke ziel — hebben zij enig eeuwig leven in zichzelf?

Luister: „Een ieder, die zijn broeder haat, is een mensenmoorder en zij weet, dat geen mensenmoorder eeuwig leven blijvend in zich heeft” (1 Joh. 3:15).

Gods Woord zegt duidelijk dat zo iemand *geen* onsterfelijke ziel bezit!

God zei tegen onze eerste ouder: „stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren” (Gen. 3:19). Hij zei niet: stof is het lichaam waarin u leeft — Hij zei „stof zijt GIJ”.

Uw bijbel zegt dat de mens sterfelijk is. De mens is sterfelijk vlees, aan bederf onderhevig — onderworpen aan de dood! Allen hebben gezondigd en de straf daarvoor is de dood — de eeuwige dood!

Maar in Johannes 4:24 staat: „God is geest”. En: „Want gelijk de Vader leven heeft in Zichzelf, heeft Hij ook de Zoon gegeven, leven te hebben in Zichzelf” (Joh. 5:26).

Let ook op 1 Johannes 5:11-12: „En dit is het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit leven is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.”

Christus Jezus is een LEVENDE Verlosser! Hij stierf om de doodstraf van u te ondergaan zodat uw vroegere schuld zou kunnen worden uitgewist! God wekte Hem op uit de dood, om een opstanding tot eeuwig leven voor u mogelijk te maken. Jezus zei: „Ik

ben de opstanding en het LEVEN” (Joh. 11:25).

Paulus schreef: „Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn” (1 Kor. 15:20).

Waarom het Evangelie van het Koninkrijk?

Zijn opstanding nu maakt echter niet alleen behoud van u en mij mogelijk, maar ook de opstanding van deze stervende wereld.

Want Christus werd opgewekt uit de dood om naar de troon van God de Vader in de hemel op te stijgen om VERHEERLIJKT te worden — om DE KONINKRIJEN VAN DEZE WERELD TE ONTVANGEN — en Hij beloofde dat Hij zou terugkeren, zoals Hij ging — maar deze keer als KONING der koningen en HEER der heren, om over de wereld te heersen met de bovennatuurlijke macht van God — om ons de gelukkige wereld van morgen te brengen! Jezus' Evangelie was het goede nieuws van het Koninkrijk van God — van de regering van God — van wereldheerschappij!

De voorwaarden om dat glorieus en verheerlijkt Koninkrijk binnen te gaan zijn: „BEKEERT U” — bekeert u van uw wegen, uw gedachten, de wegen van deze wereld, de wegen die juist schijnen voor een mens, maar tegen Gods volmaakte en heilige wet ingaan — en „GELOOFT”. Ja, gelooft het Evangelie — gelooft in Christus als persoonlijke Verlosser.

De geïnspireerde Petrus wees de weg: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen . . . en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (Hand. 2:38). Dat is de weg naar behoud — de weg tot de eeuwige erfenis in het KONINKRIJK VAN GOD.

Bij de opstanding van de rechtvaardigen — bij Christus' komst wordt het volgende bekendgemaakt: „Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openb. 11:15).

Als we nu berouw hebben en ons bekeren, geloven en door God worden VERWEKT — als we OVERWINNEN en GROEIEN in genade en kennis — dan zullen we MET Christus op zijn troon zitten — we zullen macht ontvangen over de naties om als koningen en priesters onder Christus, de Koning der koningen, te heersen met een

ijzeren staf.

En nu een korte blik in die opgewekte OPGESTANE wereld — de glorieuze, gelukkige WERELD VAN MORGEN — waar eindelijk VREDE zal zijn.

„En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen, en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen vele volkeren en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speeren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Micha 4:1-3).

GOD BESPOEDIGE DE KOMST VAN DIE GELUKKIGE DAG! Laten wij bidden: „Uw Koninkrijk kome.” □

Modern onderwijs?

(Vervolg van pagina 18)

en het doel van het leven — de principes van een goed en oprecht karakter.

Het huidige onderwijsstelsel is, of men zich dat nu algemeen realiseert of niet, decadent. Het zal al gauw zijn noodlot ontmoeten, samen met de door de mens gemaakte en door de duivel geïnspireerde maatschappij waar het deel van uitmaakt.

Met de dageraad van de wereld van morgen zal er een nieuw onderwijsstelsel ontluiken! Het zal de weg wijzen naar wereldvrede, naar de juiste manier van leven, naar geluk, vreugde en echt succes. Het zal een OVERVLOEDIG LEVEN voortbrengen — opwindend, interessant — vol vuur, stimulerend, voortdurend genotvol. Er zal vrede zijn, geluk, overvloed, plezier! En uiteindelijk eeuwig leven!

Het gelukkige onderwijsstelsel van morgen is al geïntroduceerd — op Ambassador College, waar de studenten welbevinden uitstralen.